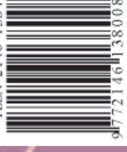
BAYAN YANI

ISSN 2146-1384

56

2016-08 6 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 7 TL.

BAYAN YANI AKTÜEL

Cumhurbaşkanı Erdoğan'a darbeyi MİT'ten önce haber veren 'Enişte' den sonra enişteler kıymete bindi.

ENİŞTEM AL BUNU SIRTCAĞIZINA. BÜTÜN GÜN ÇALIŞTIN.
ELMA SOYDUM ENİŞTEM. AÇ AĞZINI BAKİİM. HOOOP!..
ASLAN ENİŞTEM BENİM BEE ...
ENİŞTEEE.. BU DA BÜYÜK BALDIZDAN..
KALKIŞMA EN ÇOK BUNA YARADI. ŞIMARTMAYIN ŞUNU BU KADAR. SONRA BENDEN DE BEKLEYECEK BU İLGİ VE ALAKAYI.

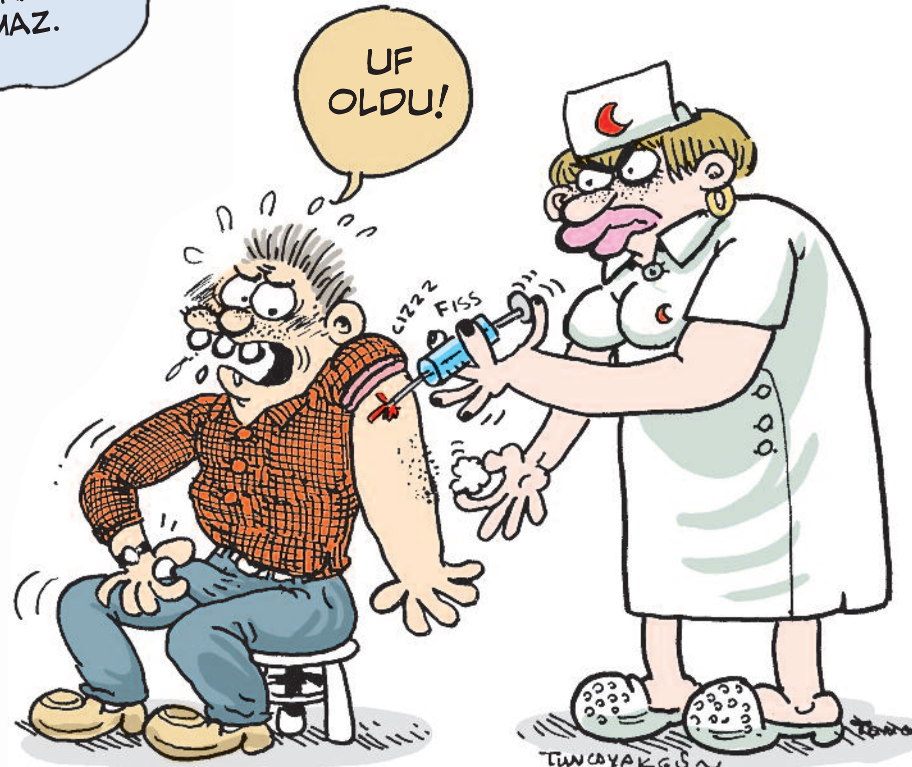
Muğla Fethiye'de "İslami otel" konseptiyle hizmet veren turistik bir işletmenin muhafazakar kadınlara özel havuzunda, yüzüp güneşlenen tatilciler iniş sırasında üzerlerinden geçen yamaç paraşütü pilotlarını röntgencilik yaptğı iddiasıyla jandarmaya şikayet etti.

Erdoğan, meclisten idam cezası çıkması halinde, kararı imzalayacağını açıkladı.

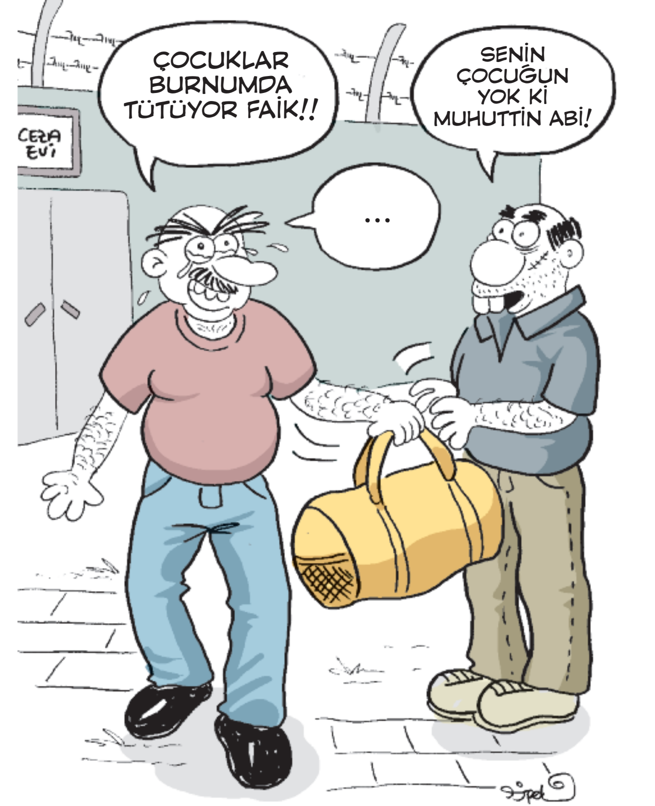
Adalet Bakanlığı çocuk tecavüzcülerine tıbbi müdaheleyle iğne yaparak hadımlaştırma kararı aldı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan ve hükümetin halkı meydanlara 'Demokrasi nöbeti' çağrısı sürüyor. Gerekçe: Tehlike geçmedi...

Küçüklerin cinsel istismarı ile ilgili maddelerin Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmesi yargılamaların uzaması ve bu kapsamda bazı sanıkların tahliye olmasına neden olabilecek.

KADIN KATİLLERİNE MÜJDE!
C.Başkanı başdanışmanı Şeref Malkoç, “Milletimizin ruhsatlı silah almasının önü açılacak” dedi.

AYM, 15 yaşını tamamlamamış çocuğa gerçekleştirilen her türlü cinsel davranışı “cinsel istismar” sayan tek hükmünü iptal etti.

Gelen çağrıyla sokağa çıkanlardan bazıları Trabzon Santa Maria Katolik Kilisesi ve Malatya Protestan Kilisesi’ne saldırdı...

Adım adım demokrasi...

Trabzonspor Basketbol Takımı Federasyon İlişkilerinden Sorumlu 2. Başkanı “Darbecilerin malları ve karıları artık milletin ganimetidir” dedi.

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

aksoyezgi@gmail.com **Ezgi Aksoy**

• **Türkiye**, gerçekleşen ya da gerçekleşemeyen darbelerin kaderini çizdiği bir ülke. Darbe aralarında demokrasinin şeffaf bir camın ardından gösterildiği; demokrasiyi elle tutamadığımız, dokunamadığımız ve kokusunu alamadığımız bir dünya köşesi. Dikkat edin; bu ülkedeki en kritik değişimler seçimlerle değil, darbelerle olmuştur. Yanılsamalar ve yalanlar, umutlarımızı öldürüyor. **Siz siz olun; bir yalana, bir de yılana sarılmayın!**

• Uçurumun kenarına kadar geldik. Çok gerildik, çok üzüldük. Ve maalesef tankların altında yüzlerce insan kaybettik. **15 Temmuz** gecesi, bu ülkenin en uzun gecelerinden biri oldu. Ama neyse ki sabah oldu. Yani olmuştur umarım...

• 15 Temmuz kalkışması ne dabeye, ne sahte darbeye benziyordu. Gerçekten garip şeyler oldu. Ben komplo teorilerine pek inanmam, ama bu hadise de pek normal değil. Hadi bakalım...

• Tek bir çağrıyla, tankların tüfeklerin önüne durabilecek kadar gözü karalığı tehlikeli bulsam da, darbeye karşı mücadele etmenin temelde son derece haklı bir duruş olduğunu düşünüyorum. O kalabalıklar sokağa çıkmamış olsaydı neler olmuş olurdu, şuan kestirmesi güç. Ama **mehter marşı**, bu demokrasi mücadelesinin **soundtrack**'ı; "**idam isteriz!**" de sloganı olmak için fazlasıyla tedavülden kalkmış birer eser değil mi ya?

• Memleketimiz, nev-i şahsına münhasır bir medeniyet gerçekten. Kendi içinde bir evren. 15 Temmuzdan önce **1980 Darbesi** için sorsan "**anarşi her yeri sardıydı, ortalık çok karışıktı, asker napacaktı, mecbur kaldı bi yerde**" diyen adamlar; bugün sokaklarda mehter marşıyla Türkiye Cumhuriyetinin demokrasisine sahip çıkıyorlar. Tuhaf zamanlar... işte o yüzden olanlar bütünüyle yanlış diyemesek de, tamamen doğru da diyemiyoruz.

• Kapitalizmin ve neoliberalizmin en temel kuralı, krizi fırsata çevirmektir bilirsiniz. Devletimiz de darbeyi fırsata çevirerek, fırsattan istifade kamuda inanılmaz bir tasfiye hareketi başlattı. Muhtemelen 80 darbesinden bu yana gerçekleşen en büyük **cadı avı**, şuan icra edilmekte. Bu arada kurunun yanında solcu gazeteciler, **Eğitim-Sen**'li öğretmenler de **Fetocu** olmak suçuyla açığa alınıyor. Öyleyse **Ceza**'dan hepimize gelsin: "**Göz gözü görmüyor hep pus! Takipteler ses etme sus!**"

• New York Times, Türkiye'deki darbe girişiminden sonra başlatılan cadı avına ilişkin, "**subayların yaptığını gazeteciler ödememeli**" demiş. Cevap veriyorum: AHAHAHAHAHAHA

• Adı "**Işık**" olduğu için, Fetöcü sanılıp isim benzerliğinden okul kapatıldı bu ülkede iki gün önce. Ne bileyim; **Bülent Mumay**, **Hilmi Yavuz** gözaltına alındı. Öfkeli kalabalıklar, yıllardır **iktidara rağmen** Gülen'i eleştirmiş **Leman**'ı basmaya kalktı falan... NYT da hala "sibiyilirin yiptiğini giziticilir idimimili" Hakkaten niye böyle oldu ya, değil mi.

En büyük düşmanı, cehalet içinde örgütlenen bir ülke olarak edebileceğimiz en son dua, "bizi okumuşların şerrinden koru" olsa gerek

• Daha önce de yazmıştım; "**yaşamın değil ölümün devletin boyunduruğu altında olduğu bir yerde, demokrasi ve özgürlük yoktur.**" Ölenin bedeni üzerinden değer devşirmek, bırakın demokrasiyi, özgürlüğü; uygar insanın işi değildir. "**Hainler Mezarlığı**" pek tehlikeli bir hamle. Şehitliklere karşılık, Hainler Mezarlığı? **Kurtuluş Savaşı** sırasında işgal güçlerinin bu topraklara düşen yoksul ve gencecik askerlerini bile onurlandırmış bir ülke, bu noktaya bu hızla gelmemeliydi.

• 1997 senesi. Lise 2 miyim neyim. **Kariye Müzesi** ile ilgili tarih dersinden dönem ödevim var. Ben de yaptım araştırmamı, bir de internete bakayım dedim. Öyle her yerde bilgisayar da, internet de yok. Bizim okulda kütüphanede bir tane vardı mesela. İnternetten o zaman kıt olan tarihi kaynaklardan birinden bir takım bilgiler derledim. Kaynak kısmına bu sitenin adresini de yazdım. Öğretmenimiz çok duygulanmış ve bir ders boyunca beni tebrik etmişti. "**İşte geleceğin modern araştırma tarzı! İşte gelecekte herkes ilerici modern eğitim sayesinde internetten bu şekilde faydalanacak!**" deyip durmuştu. Modernizm, ilericilik, **laiklik**, muasır medeniyet seviyesi falan her şeydi o zamanlar. Hey gidi günler... Şimdiden çok farklıydı o günler. Mesela şimdiden farklı olarak, Türkiye yeni model bir darbe yaşıyordu. 28 Şubat kararları açıklanalı bir-iki ay oluyordu. "**Post-modern darbe**" diyorlardı adına. Önce irili-ufaklı tasfiyeler olmuş, iki yıl sonra da **Fettullah Gülen** Amerika'ya taşınmıştı. Şimdi isterseniz post-modern darbeyi internetten okuyabiliyorsunuz. Dünya çok değişti gerçekten. Hele Türkiye. Bir değişti ki sorma.

• **28 Şubat**: Post-modern darbe. / **15 Temmuz**: Akşam trafiğinde darbe kalkışması.

• "**Terörist**" out, "**Darbeci**" in.

• "**Sen nasıl askersin, kendi halkına kurşun sıkıyorsun?**" derken yurdum insanının sorguladığı şey vicdansız darbeciler değil aslında. Sen aslında "**militarizm**"i sorguluyorsun da farkında değilsin.

• Dış basında Türkiye'de olası bir **iç savaş** ihtimalinin bu kadar sık dillendirilmesini pek iyi niyetli bir yaklaşım olarak görmüyorum ne yazık ki. Örneğin Alman gazetesi **Die Welt**, bir makalede "**Türkiye artık mülteci üreten bir ülke**" diye yazdı. "**Önce birkaç yüz kişi gelecek, sonra sayı binleri bulacak**" dedi. "**Eğer NATO ülkeleri güvenli kaynak olamıyorsa, NATO ne işe yarıyor?**" diye sordu. Avrupa, en bencil dönemlerinden birini yaşıyor evet. Ancak **NATO**'nun ve **BM**'nin güvenlik nedeniyle işgal ettiği ülkelerin hala toparlanamamış birer cehennem olduğunu da hatırlamamız ve hatta aklımızdan hiç çıkarmamamız gerek.

• Batı medyası "**NATO uyuyor mu?**" heyecanı yerine, keşke Türkiye'deki aydınlık kesime destek vermeyi seçse. Onu yapanlar da var, ama geneli olası iç savaşın iç açılarını hesaplamaya geçmiş durumda. Can yakıyorsunuz, keşke dursanız.

• Türkiye'nin derhal dünya gezegeninden ayrılıp bir yılın 24 saate tekabül ettiği bir gezegene transfer edilmesi gerekiyor. Çünkü bu hızlı gündemi ancak öyle bir gezegen kaldırabilir.

• Gündem gerçekten de kendine apayrı bir yörünge oluşturdu. Koptuk gidiyoruz, hadi bakalım. Daha ayın başında gündemimiz Suriyelilere verilecek olan vatandaşlıktı. 3 milyon Suriyeliye vatandaşlık verilirse, ülkede hangi dengeler değişir hesapları yapılıyordu. "**Ülkemde Suriyeli istemiyorum!**" faşizmi yüzünden kimse "**ya kardeşim neden vatandaşlığı tartışıyoruz ki, savaşı durdurmaya çaba harcayalım da burada perişan olmuş insanlar da evlerine dönsün**" diyemiyordu. Şimdiki tek mutlak gündemimizse **Fetöcülük**. Yarına Allah kerim bakalım.

Orman Bakanı Veysel Eroğlu: "Suriyelilerin duasıyla yüzde 5 büyüdük" dedi.

• **Orman Bakanı Veysel Eroğlu**, kritere uymayan Suriyelilerin vatandaş yapılmayacağından bahsederken, "**Suriyelilerin duasıyla yüzde 5 büyüdük**" dedi. Dualarla, ilahilerle, mehterlerle ayakta duran bu modern, laik ve demokratik Türkiye Cumhuriyetine sığınmış Suriyelileri vatandaş yaparken, nasıl kriterler belirlenecek acaba? Bu durumda, nefesi kuvvetlileri mi seçeceğiz?

• **IŞİD,** ayın başında **Irak**'ta, ayın sonunda da **Afganistan**'da ve **Kamışlı**'da bombalı saldırı düzenledi. Ortasındaysa **Fransa**'nın **Nice** kentinde kamyonla "**Bastille Günü**"nü kutlayanları ezdi geçti. Bence işin aslı şöyle; 2012'de kıyamet tam kopacakken sistemde bir hata oluştu ve kıyamet kopamadı. Ama dünyayla ilgilenen ulvi yaratıklar, görev tamam diyerek dükkanı kapatıp gittiler. Şuan bizle kimse ilgilenmiyor yani. 2012'den bu yana olanların başka bir mantıklı açıklaması olabilemez.

• Bir **Yeni Akit** yazarı, "**İslam'a en büyük zararı Kemal Sunal verdi**" diye yazdı. Asıl mesele, Kemal Sunal filmlerinde sahtekar

hacı-hoca takımına dikkat çekilmesi ve Kemal Sunal'ın canlandırdığı karakterin adının "**Şaban**" olmasıymış. Kemal Sunal'ın filmlerinde de bahsi geçen bu sahtekar hacı-hocalardan birini daha yeni **darbeci** olmakla suçlamadık mı, yoksa ben mi yanlış biliyorum?

• Kemal Sunal, Türkiye'de komedinin en önemli isimlerinden biridir. Kemal Sunal sineması fakültelerde "**politik olmadan politik komedi yapmak**" başlığıyla ders niyetine bile okutulabilir. Yeni Akit önce yıllardır kandığı hacılara hocalara baksın.

• Melih Gökçek'e göre, Fetocular üç harflilerle yayınmış. Güldük eğlendik, ama aslında Gökçek doğruyu söylüyor. Kemal Sunal'ın filmlerindeki o şarlatan hacılar-hocalar gibi, cinlerden adını bile söyleyemeyecek kadar korkan, cahil bırakılmış insanları sömüre sömüre yayılmadı mı Feto?

• En büyük düşmanı, cehalet içinde örgütlenen bir ülke olarak edebileceğimiz en son dua, "**bizi okumuşların şerrinden koru**" olsa gerek. O kadar okudum, korkulacak bir şerrim de yok. Ateş olsam cürmüm kadar yer yakıcam, ama yakamıyorum yani.

• **Başbakan Binali Yıldırım**, sağlık hizmetlerinin ne kadar ilerlediğini belirtirken "**artık acile kız bakmaya gidiliyor**" dedi. Ülkemizde tek geçerli ölçü birimi evlenmek. Herkesler ve her şeyler evlilikle ölçülüyor. **Evlilik point**'in kaçsa, statün de o kadar yüksek. Hatta bu, hastane bile olsan, böyle. Türkiye kabusu: "**Neverending Düğün**" Tombul yengelerin halayı hiç bitmiyor. Masa altında gizli gizli votka kola içen amcalar tedirgin...

• **Milli Savunma Bakan Yardımcısı Şuay Alpay**, katıldığı bir düğünde, geline evlilik cüzdanını verirken "**Erdoğan Beyfendinin sünneti var biliyorsunuz**" demiş. Erdoğan Beyefendinin sünneti biliyorsunuz **3 çocuk.** Çocuk yapmaya ikna olmayan geline evlilik cüzdanını vermeyecek demek ki bakan yardımcısı. Brava bakan yardımcısı bey! Çok iyi düşünmüşsün.

• **Kadir Mısıroğlu**, katıldığı bir programda **Shakespeare**'in gizli Müslüman olduğunu ve adının da "**Şeyh Pir**" olduğunu iddia etti. Bence bu hadise en çok Şekspir'in adını bir türlü doğru yazamayan **İngiliz Dili ve Edebiyatı** öğrencilerine yarayacak.

• **TBMM Başkanı İsmail Kahraman**, Roma'da katıldığı bir etkinlikte Atatürk'ün fotoğraflarının bulunduğu salona geldiğinde "**neden burada devlet başkanımızın fotoğrafı yok**" diye sormuş. Etkinliği düzenleyenler de saf saf bakakalmış; "**e var ya...**" diye geçirmişlerdir içlerinden.

• **Hülya Koçyiğit**, "**bir gün herkes Tayyip Bey'e teşekkür edecek**" dedi. Aboo... Koşun komşular, Hülya Koçyiğit biatını ilan ediyor.

• Trabzonspor Basketbol Takımı 2. Başkanı Veysel Taşkın "**darbeci piçlerin karıları artık milletin ganimetidir**" demiş. Bazıları da "**bu halde bile uçkur düşünüyor**" diyerek eleştirdi Taşkın'ı. Savaş ganimeti olarak, mala el koyar gibi birilerinin eşlerine tecavüzü düşünen biri ne zamandan beri uçkurunu düşünür oldu? "Uçkur düşünmek" deyimdir ve aklı hep sekste demektir. Buradaki ifade ise bir **insanlık suçu.** Pek karıştırılacak şeyler değil bunlar, ama memleket Türkiye olunca bu ikisi karışabiliyor.

• **Cumhurbaşkanı Erdoğan**, demokrasi şöleninin de etkisiyle açtığı hakaret davalarını – *bir kereye mahsus olmak üzere* – geri çekiyor. **Hülya Avşar** da **Kılışdar**'a açtığı davayı geri çekecekmiş. **Ay resmen demokrasi** diyesim geliyor da, erken konuşmak istemiyorum.

• Cumhurbaşkanının hakaret davalarını geri çekeceğini açıkladığının ertesi günü, Ankara katliamında kızını kaybeden **Mehmet Yurtman**, cumhurbaşkanına hakaretten tutuklandı. Hem de **Leman**'ın toplatılması kararına dair yaptığı yorumlar yüzünden. Daha kızının kokusu burnundan gitmemiş bir baba için devletimiz çok iyi düşünmüş gerçekten!

• Bu arada müjdeler olsun! **Topçu Kışlası**, istesek de istemesek de yapılacakmış. Memlekette demokrasinin yeniden tahsis edilmesi gerçekten çok iyi oldu! Bir an için demokrasinin nasıl bir şey olduğunu unutmuştuk.

• "**Bir yaşlı öldüğünde bir kütüphane yanmış demektir**" der bir Afrika atasözü. **Halil İnancık**'ın çalışma odasına bakınca, atasözünün ne demek istediğini anlıyorsunuz. O odayı dolduran yüzlerce kitabı tek potada işleyen zihin, başka bir deyişle o kütüphanenin **işlemcisi**, gitti. Bilge yaşlılarımız bir bir ölüme yürüyor. Yaşlıları bilge olmayan bir toplum zordur. Parklarda, cami bahçelerinde pinekleyen ve ölümü bekleyen yaşlılarımız var. Hey yavrum hey...

• Can Dündar'ın dediği gibi; "**Herkes kendi tarihine baksın!**" Ama unutmayın; geçmiş ile tarih aynı şey değildir. Geçmiş değişmez, ancak tarih kağıda yazılandır. Bizim tarihimizse hala yazılmakta. Her şeye rağmen geleceğe çevirelim yüzümüzü. Çünkü tarihimiz, gelecekte yazılacak. E OHAL'de yaşam! OHAL'de özgürlük! OHAL'de demokrasi! OHAL'de Bayan Yanı, OHAL'de Leman...

Cumhurbaşkanı sözcüsü "Darbelere karşı halkı silahlandırmayı düşünüyoruz" dedi.

Kadın örgütleri "Kimyasal Hadım"a karşı olduklarını açıkladı. Varolan kadın algısı değişmedikçe, taciz ve tecavüze iyi hal indirimleri uygulandıkça körüklenen toplumsal şiddet varoldukça kimyasal h adım hiçbir işe yaramaz...

atilla atalay

SIDIKA

Tüfenkli Kız

– Kapow... Kapow... Zip... Zip... Seni mel'un kırmızı urba... Âla... Vurdum müptezel İngilizi...

– Sıdıkaaağ! Niye indirdin kız babanın tüfeğini duvardan... Bana bak, dolu felandır, bi sakatlık çıkarma; as şunu yerine... Silahla oyun olmaz, şeytanın dolum tesislerinde el değmeden doluverir alimallah... Durduk yere gastelerin manasız foto galerileri arasına ceset fotoğrafı olarak girmeyelim... Toc toc... Şeytan kulağına...

– Korkucak bişey yok anne; tozunu alıyim dedim... Hem, bu silah denilen şey o kadar da sevimsiz diil... Hatta, şirin bile denilebilir... Bi düşünsene parçalarının ne hoş isimleri var... Horoz... Arpacık... "Cık" eki çok sıcak bi hava veriyo... Sen hiç çamaşır makinesinde otomobilde felan sonu "cık"la biten sevimli bi parça biliyo musun?.. Karbüratörcük, bujicik, krank milciği... Yok bööle bişii... Ayşecik, Sezercik, Sığırcık... Hepsi sevimli şeyler... Arpacık da ööle...

– Acık yedin galba kafayı sen... Kaldır şu tüfeği, pilavın yanına cacık veya komposto yap, evde hayat normale dönsün...

– Cacık ve komposto işine karşıyım, pilavın yanında saade yoğurt da olabilir... Fekat, yine de siz bilirsiniz, evin sivil otoritesi olarak... Yalnız, elimdeki tüfeğe de dikkatinizi çekerim... Cacıkla ilgili düşüncelerinize elbette saygı gösteriyorum... Şunun şurasında modern bi kızım... Ama sarımsak kokusunu hiç sevmem... Elimi ayağıma dolaştırıyo... Allah muhafaza insanın eli ayağı dolaşınca kazaen tetiğe felan da basabilir...

Acık yedin galba kafayı sen... Kaldır şu tüfeği, pilavın yanına cacık veya komposto yap, evde hayat normale dönsün...

– Öhö... Tamam sayın kızım... Yoğurt...

– Yoğurt mu dedin?

– Doğrudur Sıdıkam!.. İsabet buyurdunuz... Ailemiz henüz cacığa müsait diil... Hem evde kuru nane ve dere otu felan da yok... Bünye cacığı kaldırmaz... Şimdi şu tüfeği yerine asabilir miyiz?

– Elbette asıcaz... Asmıyalım da, besliyelim mi? Fekat zamanı var... Acık yağlıyım ben şu tüfeği...

– Öhö... Dikkat, arkanda ayı var kızım...

– Ah.. ah.. ah... Beyhude! Elimden tüfeği almak için bu klasik numaraya başvurucağına, tek başına gümrük birliğine başvursan daha fazla şansın olurdu... Hem evde bu saatte ayı ne arasın... Evin kadrolu ayısı abim iş çıkışı bilardoya gidiyo, bu vakitte gelmez...

– Ayı deme abiye! Veya de istersen... Hafif andırıyo Allah için... Öhö... Kızım, yavrum beni bi dinler misin?

– Sööle sivilciğim... Ne de olsa aranızdan çıktım ben, sizin kızınızım... Çekinme konuş anne ya...

– Evladım senin gibi gelinlik genç kızın eline ööle tüfek felan yakışıyo mu hiç?..

– Niye?.. Geleneklerimizde var... "At, avrat, silah"... Ben de ananelerine bağlı, "modern dünyanın muhafazakar değerleriyle yoğrulmuş" bir aile kızıyım... Silah yakışır elbet... Fekat, "avrat" kısmı ters gelir... Herif lazım... Eve Sayın Murat Boz'u Tarkan'ı felan çağıralım diyorum... Cacığın zararları, konusunda brifing vericem... Kat'i surette kötü bi niyetim yok...

– Yettin artık ama sen, kuduruk cadı... Eline tüfek geçirmiş, annesinin gözü önünde "eve oğlan çaarıcam" diyo... Akşama babana bi brifing veriyim de gör gününü sen... Doldurup fitliyim herifi, kafanda kırsın tüfeği...

* * *

– İşte bööle bey... Delirdi senin bu kızın... Bütün gün vıdı vıdı, etmedik rezillik bırakmadı bana... Her şeye ters cevap verdi, ev işlerinin ucundan tutmadı... Abisine "ayı" dedi... Geçirmiş tabi eline tüfeği, ses edemedim... Sen gelirsin bu edepsizin hakkından...

Sus be kadın... Kızın elinde tüfek var... Soğukkanlı ol biraz... Demirel takdiği şeediyorum... Rahmetli bu yöntemle birçok silahlı kalkışmadan başarıyla sıyrılmıştı.

– Neticede tüfek elindeyse elindedir... Hediseyi fazla büyütmemek lazım... Binaenaleyh biss kızımısa "eline neye tüfek aldın" demeyiss, dedirtmeyiss... Turbun büyüğü heybededir... Olmuşsa olmuşdur... Hadseyi fevkalade bi vakıa gibi takdim etmek fayda sağlamass... Öküz altında buzağı aramak abesle iştigaldirrh...

– Ne diyosun sen bey?

– Sus be kadın... Kızın elinde tüfek var... Soğukkanlı ol biraz... Demirel takdiği şeediyorum... Rahmetli bu yöntemle birçok silahlı kalkışmadan başarıyla sıyrılmıştı. Soğuk kanlılığımızı muhafaza etmeli, milletçe provakasyonlara karşı uyanık olmalıyız. Bi kaza olur sonra... Arkanda ayı var kızım...

– Ben o numarayı yaptım bey, yemedi!

– Netçede, hadse geçicidir... Benim Sıdıkam, şuurludur...

Kötü Kız

Ramize Erer

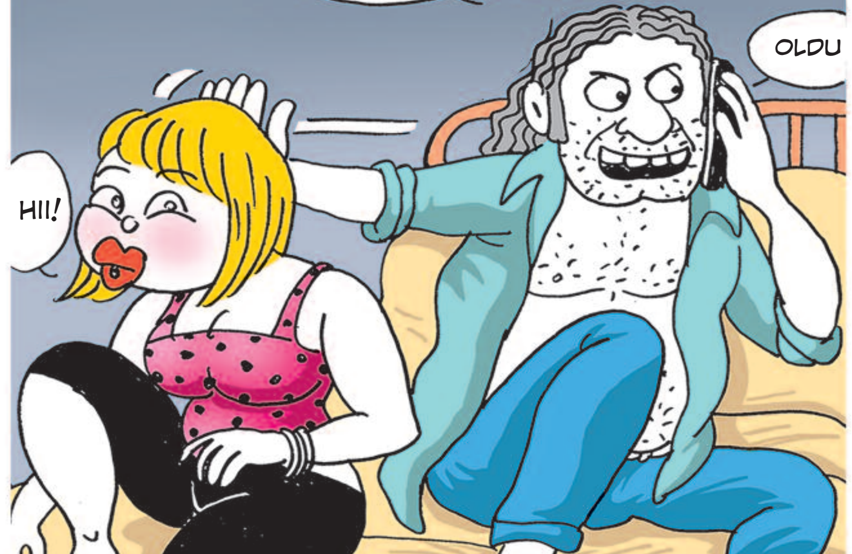

sengul@hablemitoglu.net
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü

"Sharenting" / Sosyal Medya Anneliği

Anne babaların, özellikle de annelerin çocuklarının yaşamıyla ilgili her anı sosyal medyada paylaşmaları giderek artıyor. Bu durum son yıllarda *sharenting* - İngilizce Share ve Parenting kelimelerinin birleşimi olan bu terimle tanımlanıyor. Sizce de sosyal medyada çocuklarının, bebeklerinin fotoğraflarını, her anını, her saniyesini, videolarını abartarak paylaşmıyor mu aileler ? Ve hiç düşündük mü? Fenomen yaratacak kadar çok takipçisi olan ve *like* alan bu paylaşımlar, göründüğü kadar zararsız mı? Sizi bilmem ama ben artık bu paylaşımların ciddi bir çocuk hakları ihlali sınırında olduğunu düşünmeye başladım. Çocuklarının yemek yerken, yüzerken, uyurken, evde, dışarda, her alanda çeşit çeşit giysilerle fotoğraflarını videolarını çekerek yayınlayan aileler ciddi bir *patolojik sosyal olguya* dönüştüler. Günümüz anneleri, tehlikeli bir biçimde *sosyal medya annesi* olma yarışı içindeler.

Fransa geçtiğimiz aylarda, ülkedeki aileleri uyarmak zorunda kaldı. Ailelerin heyecanının anlaşılabileceğini ancak, bunun hukuki olarak önemli bir sorun olduğunu belirten yetkililer; sonuçta ilerleyen yıllarda ebeveynlerin hapis cezasına bile çarptırılabileceğini söylediler. Üstelik konu bununla da sınırlı değildi, Fransa sosyal medyadaki bu paylaşımları yasaklayabilecek ya da kısıtlayabilecek bir yasa tasarısı üzerinde çalışmaya başladı bile. Bu tartışma duyulan ilk anda, kulağa hoş gelmiyor. Ancak, Fransız yetkililer, ailelerin çocuklarını *utandırıcı* durumlara sokabilen fotoğraflar yayınlamaları halinde, çocukların yetişkin olduklarında bu fotoğraflardan şikayetçi olabileceklerini ve anne/babaların hapis cezası alabilecekleri konusunda çok ciddi düşünmek gerektiğini vurguluyorlar. Çocuklarının kendilerinin karar veremeyecekleri durumlarda (bebek beziyle, çıplak, komik pozlar verdirilerek) fotoğraflarının sosyal medyada paylaşılmasının ömür boyu peşlerinden gidecek izler bırakacağı konusunda uyarıda bulunuyorlar. Devlet yetkilileri bu tür fotoğraf ve videoların bazı durumlarda anne babaların ileri derecede prodüksiyona varan tiyatral sahnelerle çekildiğini, ancak bu sahnelerde hem çocukların yetenekleri ötesinde hareket etmeye zorlandıkları, hem de ileride utanacakları görüntülerin ortaya çıkabileceği konusunda endişeliler. Fransa'da hazırlanan yeni yasa, bu tür fotoğrafların ileride çocuk tarafından dava konusu yapılması halinde anne-babaların 45 bin euro'ya kadar ceza ödemesini öngörüyor. Ayrıca anne-babaların bazı şartlar altında hapis cezası alması da mümkün olacak.

"Bir çocuk nereye kadar anne babaya aittir?" Bu sorunun yanıtı Halil Cibran'ın şu sözlerinde sanırım(çocuklar şiiri);

''Çocuklarınız sizin çocuklarınız değil, Onlar kendi yolunu izleyen Hayat'ın oğulları ve kızları. Sizin aracılığınızla geldiler ama sizden gelmediler. Ve sizinle birlikte olsalar da sizin değiller. Onlara sevginizi verebilirsiniz, düşüncelerinizi değil. Çünkü onların da kendi düşünceleri vardır. Bedenlerini tutabilirsiniz, ruhlarını değil. Çünkü ruhlar yarındadır, Siz ise yarını düşlerinizde bile göremezsiniz. Siz onlar gibi olmaya çalışabilirsiniz ama sakın onları. Kendiniz gibi olmaya zorlamayın…''

Çocuklarımızın mahremiyetine ve sınırlarına saygılı olmak zorundayız. Küçükken buna itiraz edemezler, ama büyüdükçe sınır koymaya başlarlar. Kendilerini ifade etme güçleri geliştikçe de, sınırlarını belirmeye başlarlar. Bunu yapamadıkları yaşlarda, anne babaya çocuklarının sınırlarını, mahremiyetini ihlal etme hakkı verilmemiştir. Çocuklarımız üzerinde hakkımız vardır, ancak bu onların beden bütünlüğünü rızaları olmadan ihlal ve istismara dönüşmemelidir. Çocukları herhangi bir şeyi istemediği halde ebeveyni yapmaya devam ediyorsa, çocuğu travmaya uğratıyor demektir. Örneğin istemediği halde öpmek, sıkıştırmak, zorla yemek yedirmek gibi… Toplumumuzda bu tür zorlamalar bebeklikten başlıyor. Çocuğa böylece, farkında olmadan *''bu beden senin değil''* mesajı veriliyor. Çocukların bırakın kendilik sınırlarını, psikolojik sınırlarını, bedensel sınırlarını bile tanımakta ve kabul etmekte sorun yaşıyor ülkemizde ebeveynler. Büyüdüklerinde ise, *''sen dur ben yaparım''* diyor ebeveynler. Bunların tamamı sınır/kişisel alan ve mahremiyet ihlalidir. Zaten, erişkin olunca da, herkes kendinde birbirinin işine karışma hakkını görüyor. Eşinin yerine karar vermek, giyimine karışmak, çalıştırmamak, bu kişiyle konuşamazsın demek, ailesiyle görüşmesini istememek gibi ilişki sorunlarına evriliyor durum…

Sistemin Ebeveynleri, Sistemin Çocukları

Bir diğer yanı da, narsistik ihtiyaçlar ve yaşanılan anı hızla göstermeye, teşhire dayalı bir tatmin arayışı içindeki yetişkinler dünyası ne yazık ki… İçinde olduğumuz düzende, kapitalizmin açıklarını kapatmak için kazananlar daha çok kazansın diye hepimiz daha çok çalışıyoruz ve daha çok tüketiyoruz. Artık her şey gibi aile, çocuk birer meta. Bu noktada; *''anne babalar tüketici, dünyaya getirdikleri o melekler de birer' yatırım aracı''* haline geldiler. Yeni anne olmuş Y kuşağı kadınlara bakıyoruz, kendilerini artık sosyal medya hesaplarında; *''Pelinsu'nun annesi''* ya da *''Atacan'nın annesi''* olarak tanımlıyorlar ve kimlikleri bu oluyor. Kimisi kendisine; *'' akademisyen anne''* kimisi de *''uzman anne''* vs diyerek, durumu ciddiye aldığını gösteriyor. Çocukları kendi sosyal medya hesaplarını kullanacak yaşa gelinceye kadar, bu durumda zaten bir dijital kimlik kazanmış oluyorlar. Peki bu adil mi sizce? Ya da ne kadar doğru? Yetişkinliğe geçerken çocuklar ne hissederler? Bütün bunları anneler ne kadar düşünebiliyorlar? Ayrıca sosyal medya anneleri, ilerde çocuklarının kendilerini suçlamayacaklarından ne kadar emin olabilirler ki? Büyüdüklerinde kendisi adına paylaşılan fotoğrafların, videoların yıllarca peşlerini bırakmamasını, iş verenlerinin, iş arkadaşlarının, sevgililerinin, okul arkadaşlarının en özel zamanlarını görmelerini isteyeceklerinden nasıl bu kadar emin olabilirler? Açıkçası çok cesur olduklarını düşünüyorum. Ayrıca sürekli kaydedilen, fotoğraflanan küçük bir çocuğun sokakta, okulda, alışverişte bir *celebrity* olarak tanınması, çocuk için değil ebeveyni için bir tatmindir. Çocuklar büyüdüğünde ise, çocuk için bir kabustur. Özellikle ergenlik dönemlerinde ya bundan hiç hoşlanmayacak, rahatsız olacaklardır. Ya da, narsist kişilik bozuklukları ve başka gelişim sorunları yaşayacaklardır. Çünkü kendilerine gösterilen ilgi, çocuklar büyüdükçe aynı düzeyde devam etmeyecektir. İlgiyi sürdürmek isteyen çocuklar için ne yapacaklarını kestiremedikleri bir çaba ve yeni uğraşlar içinde olmaya çalışmaları sorun yaratacaktır. İlgi kaybının getireceği baskı; tükenmişlik gibi pek çok umulmadık psiko sosyal soruna neden olabilecektir. Öyleyse bu riske girmeye değer mi? Annelerin çocuklarının geleceği için istedikleri kariyer bu mudur? Bu soruların yanıtlarını her sosyal medya annesinin dürüstçe kendisine vermesini dilerim.

> Artık her şey gibi aile, çocuk birer meta. Bu noktada; *''anne babalar tüketici, dünyaya getirdikleri o melekler de birer' yatırım aracı''* haline geldiler

Çocuklar bebekken ya da okul öncesi yaşlarda içinde oldukları durumu net olarak ayırt edemeseler bile, ergenlik çağında bedenlerinin en özel alanları ve mahrem olduğunu çok güçlü hissetmektedirler. Çocukların izni olmadan paylaşılan

eski fotoğraflarının başkaları tarafından görülmesi, kendilerini değersiz hissetmelerine ve arkadaşları arasında küçük düştüğünü düşünmelerine neden olabilir. Çevrelerine ve ailelerine öfke duyabilirler. Çünkü ergenlik çağında gençlerin temel amacı ve sorunu *bağımsız bir birey* olabilmektir. Sürekli çocukluk fotoğraflarının, görüntülerinin karşılarına çıkmasını, mahremiyet alanlarına bir saldırı olarak görürler. Ve aileleriyle çatışma içine girebilirler. Ebeveynler çocuklarına küçükken iyi dokunma ve kötü dokunmayı anlatmaya çalışırlar, mahrem alanlarına kimsenin dokunmaması gerektiğini açıklarlar. Bu açıdan baktığımızda, sosyal medya paylaşımları ile aileler, çocuklarının mahremiyet alanlarını korumayı de ihmal etmektedirler. Sorun bu açıdan istismarla birlikte ihmali de kapsamaktadır.

Gizlilik Ayarları: Anne babaların, çocuklarının her fotoğrafını sosyal medyada paylaşmaları gerçekten riskli. Toplumumuzda giderek açığa çıkan pedofillerin varlığı, fotoğraf paylaşan ailelerin daha dikkatli olmasını gerektiriyor. Özellikle havuzda, denizde bikinili şekilde paylaşılan fotoğraflar için dikkatli olmak önemli. Hemen hepimiz sosyal medyayı genellikle bir fotoğraf depolama alanı olarak kullanıyoruz. Ancak bu durumda, sosyal medya hesaplarındaki gizlilik ayarlarına dikkat etmemiz gerekiyor. Ebeveynler, fotoğrafları sadece kendilerinin görebileceği şekilde hesaplarını kilitlemeliler. Ayrıca çocuklar, anneler tarafından sosyal medyada bir ürün gibi teşhir amacı ile de kullanılıyor. Hiç unutmamamız gereken bir şey var; o da; çocuklar için anne babalarının rol model olduğudur. Ve emin olun ki, çocuklar da ebeveynlerinin sosyal medya kullanışlarını izleyip taklit ediyorlar. Bu da ilerde çocukların kendi bedenlerini teşhir etmeye devam etmelerine yol açabiliyor. Ebeveynlerin çocuklarının fotoğraflarını, videolarını paylaşma hakları doğal olarak, tabii ki var. Ancak risk taşıyor, fotoğrafların pornografik sitelerde paylaşılması ve yayılması olasılığı çok yüksek. Bu noktada, bir ebeveynin şu kritik soruyu dürüstçe yanıtlaması çok önemli; *''çocuğumun fotoğraflarını hangi amaçla paylaşıyorum?''* Yani arkadaşları, dostları ve akrabaları görebilsin diye mi, yoksa kendi psikolojik arzularını tatmin ve çocuk üzerinden takdir toplamak, çeşitli gelir getirici faaliyetlerde bulunmak için mi? Ve bir başka nokta; çocuklar ileride, fotoğraflarının bu kadar sınırsızca paylaşılmasına, kendilerinin bu kadar görünür kılınmasına ne tepki gösterecekler?

Yazının başında da belirttim; Fransa'nın bu konuda tedbir almaya başlayacağından söz ettim. Esasında ebeveynler çocuklarının fotoğraflarını rahatlıkla paylaşabilmeliler. Pedofilinin ya da başka kötü niyetli insanların varlığı, çocukların mayolu/bikinili fotoğraflarının çekilmesine engel olmamalıdır. Ancak, yaşam pratiğimiz, ilk sorumluluğu bizlere, ebeveynlere yüklüyor.

Bireysel Güvenlik/Özel Alan Güvenliği: Özellikle anneler sosyal medyada çocuklarının hangi fotoğraflarını paylaşacaklarını dikkatle düşünmelidirler. Burada tekrar tekrar hatırlatmak isterim; özellikle yazın tatilde, banyoda, kendi odasında üzerini değiştirirken çocukların vücudunu teşhir eden fotoğrafların konulması, çocukların beden mahremiyetini ihlal ediyor. Ayrıca, yeni bir suç türü olarak *''dijital kidnapping-dijital çocuk kaçırma'',* kavramı ortaya çıktı. Çocukların fotoğrafları çalınıyor. Ya da çocukların oynadığı parkın, okulun, devamlı gittiği mekanların bilgisini içeren paylaşımlar, çocuğun güvenliğini tehdit ediyor. Çocuklar ve ebeveynleri dijital olarak takip edilebiliyorlar. Bu konu özel dikkat gerektiriyor. Son zamanlarda suçların dijitalleşmeye başlaması; ailelerin bilinçli davranmasını zorunlu kılıyor.

Evet, sosyal medya her birimiz için gerçekten bir özgürlük alanı, kendimizi ifade ettiğimiz ve görünür olabildiğimiz vazgeçilmez bir yer. Ancak, çocuğumuzun her fotoğrafını paylaşmak zorunda değiliz. Ayrıca bu konuda özgür değiliz yazık ki. Çünkü dünyada iyiler olduğu kadar kötüler ve kötülük de var. Dünyaya getirdiğimiz çocuklarımızı istismardan korumak, haklarını korumak onlar yetişkin oluncaya kadar bizim görevimiz...

Feyhan Güver

ŞU NECLA'NIN KIZI ÇOK TEMİZ ÇOK TİTİZ... SENİN OĞLANA YAPSAK MI?

TİTİZ GELİN İSTEMİYOM... BENİM GİBİ RAHAT OLSUN, TORUNLARIM HAYATIN TADINI ÇIKARSIN...

BOŞANMAK İSTİYORUM NİHAL...

AYY, BU SICAKTA HİÇ UĞRAŞAMAM, HAVALAR SERİNLESİN BAKARIZ...

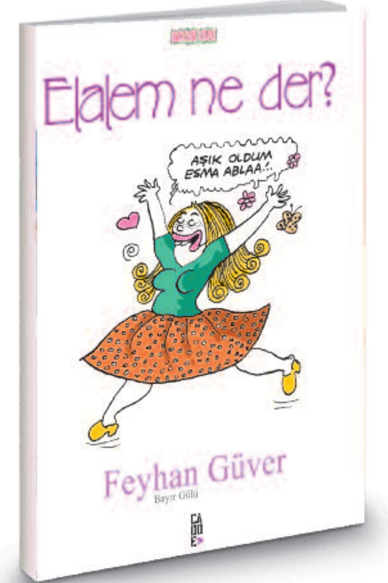
UHFF ÇOK YORULDUM BUGÜN... KAY ÖTE DİNLENEYİM AZCIK...

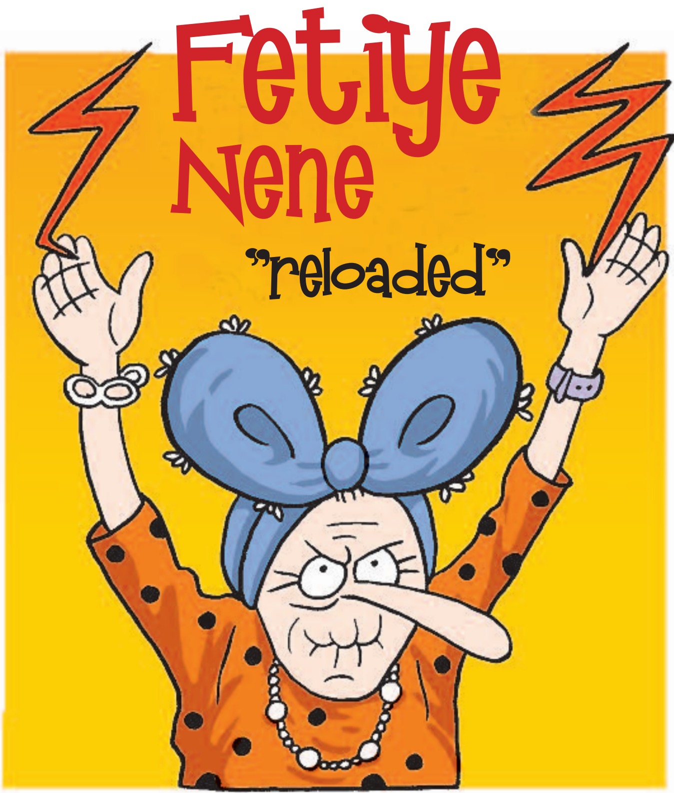
DUR DUR OTURMA, HAZIR KASLARIN ISINMIŞ, ŞU SEVİŞME İŞİNİ DE ÇIKARALIM ARADAN... SONRA HEPSİNİ BİRDEN DİNLENİRSİN.

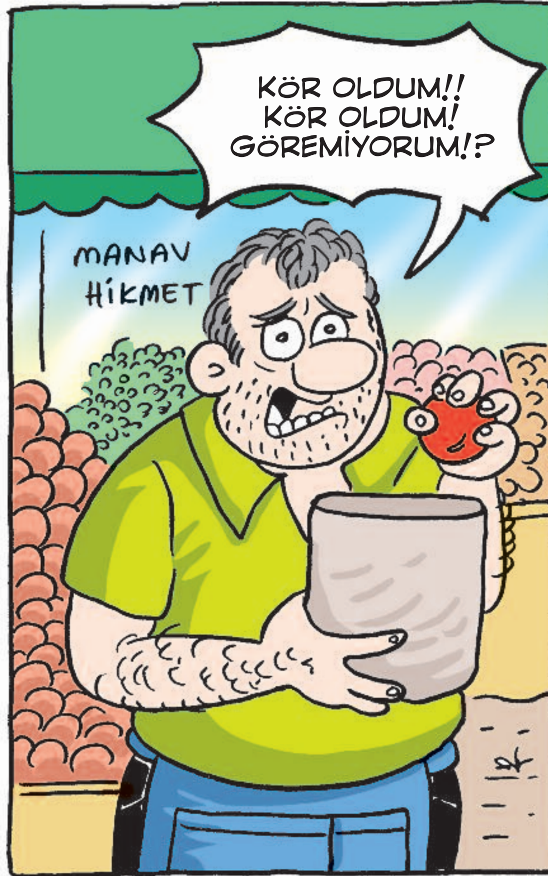
AA, KIIZ! HAMİLE MİSİN?

YOK CANIM YAA BİRA GÖBEĞİ O... KIŞA İNER...

fey

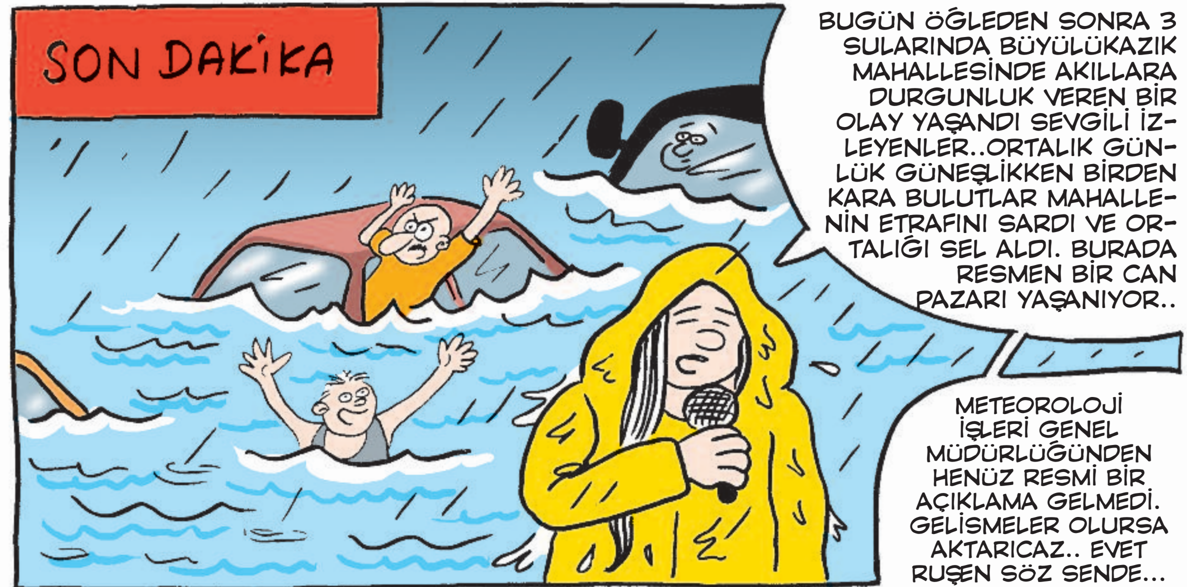

Fetiye Nene
"reloaded"

KÖR OLDUM!! KÖR OLDUM! GÖREMİYORUM!?
MANAV HİKMET

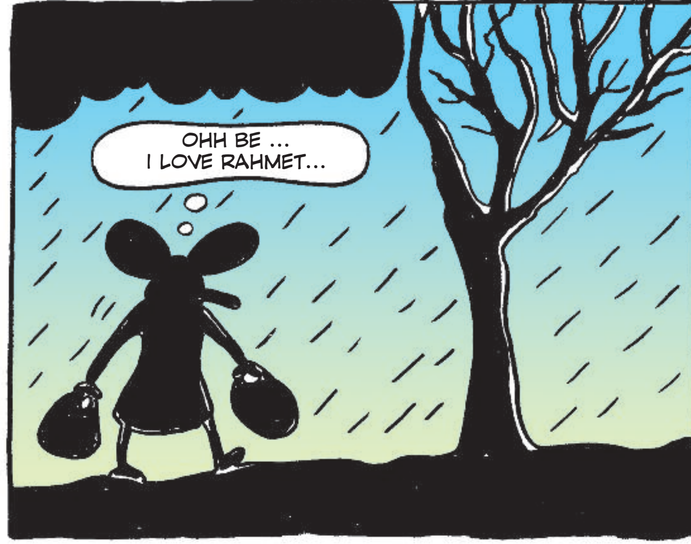

KASAP NURİ
ÇATIRRT

NOOLDU BANA?! BİSMİLLAH... ANAAAM...KUL EUZU Bİ RABBİL FELAK..
CEMAL GIDA TEKEL

SON DAKİKA
BUGÜN ÖĞLEDEN SONRA 3 SULARINDA BÜYÜLÜKAZIK MAHALLESİNDE AKILLARA DURGUNLUK VEREN BİR OLAY YAŞANDI SEVGİLİ İZLEYENLER..ORTALIK GÜNLÜK GÜNEŞLİKKEN BİRDEN KARA BULUTLAR MAHALLENİN ETRAFINI SARDI VE ORTALIĞI SEL ALDI. BURADA RESMEN BİR CAN PAZARI YAŞANIYOR..
METEOROLOJİ İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNDEN HENÜZ RESMİ BİR AÇIKLAMA GELMEDİ. GELİSMELER OLURSA AKTARICAZ.. EVET RUŞEN SÖZ SENDE...

AHGGHHHH ANAMMMM.. KAAAAAL BİİMM.... AHHAGHGHH
BELEDİYE BAŞKANI HÜSNÜ AÇOĞLU
HÜSNÜ AÇOĞLU

YARIM SAAT ÖNCE...
DEEEERT... NEY BU SICAK... BATARSIN İŞALLAH.. KARA BULUT-LARA KALASIN !
CEMA
GIDA

OHH BE ...
I LOVE RAHMET...

GÖZÜN KÖR OLSUN HİKMET ! ÇÜRÜK ÇARIK DOMATESLERİ DOLDURMUŞ GENE..

KIYMAYI CINDIRIK VERMİŞ.. KOLUN KIRILSIN NURİ! KÖFTEM TUTMAZSA YAPACAĞIMI BİLİRİM BEN SANA...
london

BEN CARTE DOR ALMADIM..FİŞTE 2 KUTU CARTE DOR YAZIYOR.. BEN DE NİYE BU KADAR ÇOK TUTTU DİYORUM.. YÜZÜN G.TÜNE DÖNSÜN BAKKAL CEMAL, TERS MÜRS OLURSUN İNŞALLAH !!

ALTYAPI YOK BİSEY YOK.. BELEDİYE ANCA KALDIRIM DÖŞESİN! BAŞKANLAR GÖTÜRSÜN SENİ BAŞKAN GİBİ!!!

Darbede Arbede

Katina Karanikola

On beş Temmuz gecesi eve girdiğimde sevgili komşularım Sümbül, herifi Şaavkiiyle çoktan yoldaki açık yatak odalarında ki yerlerini almışlardı. O gün her zamanki gibi Şaavkii kapımın önünde sevli * örmüş evin asıl reisi Sümbül ise sevli örmenin yanı sıra bohçacılık da yapmıştı bir köyden diğerine. Katçiveli** komşilerimin evi benimkine yapışıktır. Havalar ısınmaya başlayınca yazlıklarını düzenlerler. Evde ki çanak bardaklar sokağa taşınır, soğuklar başlayana kadar gece gündüz kaldırımda kalırlar. Bu seneye kadar sevlilerini kendi evlerinin dibindeki küçük ağacın gölgesinde örüyorlardı. Bu yıl anlayamadığım bir sebepten ötürü ağaçları kesilince, gölgesiz kaldılar ve benim bahçemden yola taşan ulu ceviz ağacımın gölgesini işgal ettiler. Kapımın önündeki kaldırıma boylu boyunca yayılıp bana süresiz OHAL uyguladılar. Böylece cevizimin gölgesinde ördükleri sevlileri kaldırımda sergileyip adamıza gelen yerli turistlere satmaya başladılar. Zira adamıza genellikle yerli turistler gelir. Birde üstelik bu yıl gelen turist sayısı fazla olur düşüncesiyle Eceabat'tan da hazır örülmüş sevli almışlardı yüklü miktarda sipali*** yatırıp. Yani Sümbül ve Şaavkii satıştan hayli ümitliydi bu sene. Bu halde her akşam hava kararınca gölge dükkanını kapatırlar, kapı önünde yenen akşam yemeğinden hemen sonra karşı kaldırımda park ettikleri hurda taşıdıkları ahı gitmiş vahı kalmış kamyonetlerinin kasasındaki açık seyyar yatak odalarında püfür püfür uyurlardı. İşte o gecede eve girdiğimde çoktan uyumuşlardı Sümbül'le herifi. Benim henüz uyku vaktim gelmemişti zira yaz sıcakları beynimi de bedenimi de hep olumsuz etkiler. Böylece biraz vakit öldürmek için İnternette dolaştım. İstanbul köprüsünde tanklar falan deniyordu... Yine bir bomba ihbarı alınmıştır diye düşündüm. Facebooka geçtim bir arkadaşa mesaj yazdım. Aldığım cevap alakasız "Tv aç" Nereden bilsin teknoloji özürlü olduğumu. Televizyonum yok, cep telefonum yok olan bitenden haberim yok... Mynet habere geçtim.. "Darbe, sokağa çıkma yasağı" gibi bir şeyler deniyordu... Kaynar sular döküldü başımdan aşağı, kalbim sıkıştı, dizlerim titremeye başladı. "Darbe" kelimesi bile iğrenç bir tat bıraktı ağzımda... Ani bir refleksle pencereden dışarı baktım sokakta insan var mı diye. Sümbül ile Şaavkii yastıklarını koltuk altlarına almış bir halde kamyonetin kasasından aşağı atlıyorlardı. Yakında oturan gelinleri, çocukları gelerek haberdar etmek maksadıyla panikle onları uyandırıp ilk şok darbesini vurmuşlardı. Sümbül uyku sersemliğini üzerinden atar atmaz, çiçekli şalvarisiyle, koşar adımlarla telaş içinde meydana doğru gitti az sonra elinde iki beşlik su bidonuyla geri geldi. Bu esnada kafasını bahçe demirlerimden içeri sokup beni de denetlemeyi ihmal etmedi. Çocukları gittikten sonra tekrar yastıklarını alıp yataklarına tırmandılar. Ben de bilgisayarımın başına... "Darbe püskürtüldü" haberi yüreğimi biraz ferahlattı facebook da kesilince bilgisayarımı kapatıp yatağıma girdim. Henüz uykuya tam dalmadan camilerde sela okunmaya başladı... Hemen ardından araba kornaları Allahu Ekber sesleri... Saate baktım gecenin ikisiydi. Yatağımdan kalkıp pencereye yöneldim, Sümbül'le herifi yine yastıklarını koltuk altına sıkıştırmışlar kamyonun kasasından atladılar. Şevki ceviz ağacının altındaki sandalyesine bu kez kara gölgeye çöktü.

> "Darbe, sokağa çıkma yasağı" gibi bir şeyler deniyordu... Kaynar sular döküldü başımdan aşağı, kalbim sıkıştı, dizlerim titremeye başladı. "Darbe" kelimesi bile iğrenç bir tat bıraktı ağzımda...

Sümbül tekrar koşar adımlarla kalabalığın arkasından meydana doğru gitti. Meydandan sesler yükseliyordu ve Sümbül ortada yoktu. Neyse ki çok uzun sürmedi nefes nefese geri gelmesi. Hızla geçerken tekrar demir kapıdan kafasını uzatıp gözleriyle beni yokladı sonra herifin yanına oturdu, el kol hareketlerinden sıkıntılı olduğunu anladım. Saat üç buçuğa kadar bir o yana bir bu yana kan ter içinde koşuşturup durdu komşim. Üç buçukta yastıklar koltuk altına sıkıştırıldı ve yine yatağa çıkıldı. Bende onları takiben yatağıma gittim...

Sabah bahçeye çıktığımda Sümbül bana bir bir havadisleri verdi. " **Komşi, gece paşayı öldüreceklerdi. Öldüreydiler biz çok kötü olacakmışız be ya."** Sümbül devam ediyor. **"Uğurlu köyünden bir kalabalık bir kalabalık geldi komşi en çokta karılar bağırdı ama ne bağırmak..."** "Nerden biliyorsun Sümbül Uğurlu'dan geldiklerini" diye sorduğumda **" Ben bilmemmi be ya bohçaya gidiyom ya ben tanırım karıları."** Peki, sen niye gittin peşlerinden? Diye soruyorum. **" Ekmek yok dediler be ya olmayacak dediler ekmek almaya gittim komşi bulamadım ama sabah geldi be ya...** İşte böyle anlattı bana sevgili Sümbül geceyi. Darbe girişimi benim penceremden böyle göründü ve arbedeli gece sabaha ekmekle bağlandı... Bu arada o panikle herkes apar topar adadan gitmiş olduğunu, Eceabat'tan aldıkları hazır sepetlerin satılmayıp ellerinde kalacağını henüz bilmiyorlardı. Demokrasi adına tek ihtiyacı bir somun ekmek olan Sümbülüm ekmeksiz kalmasın derim!...

**sevli sepet*
***katçiveli Çingene*
****sipali para*

BAYAN YANI

"Sadece erkek değildir kadını ezen. Kadın kendi hayatından sorumlu olmaktan vazgeçerek kendi kendini de eziyor. *Simon De Beauvoir*"

"Erkekler savaşı sever, çünkü bu onlara ciddi görünme imkanı verir. Çünkü bunun, kadınların kendilerine gülmesini engelleyen tek şey olduğunu sanırlar. *John Fowlesh*"

"Yüzyıllar boyunca kadınlar, erkeği olduğundan iki kat büyük gösteren bir ayna görevi gördüler. *Mahir Ferhat Amed*"

"Para kazanın, kendinize ait ayrı bir oda ve boş zaman yaratın. Ve yazın, erkekler ne der diye düşünmeden yazın. *Virginia Woolf*"

"Kadının zayıflığına dayanan kültürel şartlanmanın sebebi, kadının güzelliğine duyulan saplantı değil; kadının sadakatine duyulan saplantıdır. *Naomi Wolf*"

"Erkekle, genelde tüm kadınların haksızlığa uğradığını kabul eder, fakat sizin değil. *Sheila Rowbotham*"

BAYANYANI AKTÜEL

Adana'da girdiği evdeki aileyi uyku spreyi sıkarak etkisiz hale getirdikten sonra 4 yaşındaki kızı kaçırıp sokak ortasında tecavüz ettiği ileri sürülen muavin tutuklandı. Zanlının daha önce otobüste kadın yolcunun üzerine sperm bulaştıran muavinle aynı otobüs şirketinde çalıştığı iddia ediliyor.

raziyeicoglu@gmail.com

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu

HASTANE GÖRÜCÜ GÜNLÜĞÜ

Şimdilerde devlet onaylı acil servis ünitesi de halka açılan kız bakma, görücülük, sadece hastane çalışanlarıyla değil, hastalar arasında da çok yaygındır.

Hemşirelere talip olmaları genelde, tebessümle sırıtarak, **"elin çok hafif"** sözleri ile başlar...

Sabahlama çalışma alışkanlığımdan ötürü uykusuzluk enerjimin yüksekliğinden, Hasta ve refakatçi performansımın dirençli olmasından sanırım, bütün görücülerim hastane ortamında çıkmıştır..

86 yılında ses tellerinden geçirdiğim ameliyat sonrası yan yataktaki bademcik ameliyatlı Ayşe Teyzenin, ziyaret gününde ayağı galoşlu oğlu ile tanıştırıldım. Kaynana adayım, ameliyatının narkozu hala buram buram tütmekteyken oğlunu baş göz etme çabasındaydı.. Sekiz kişilik hasta odasında iki görücüm çıkmıştı. Nadir ve pahalı olduğu o yıllarda, kocası koğuşumuza televizyon getiren Elti adayım Sultan'ın kaynı, beklide kaçırılmaması gereken bir kısmetti...

2000'de böbrek ameliyatımda, koridorda horlayan refakatçi kocam EX ile **"hala evli kalmak isteyip istemediğimi"** sorgulamışlar, çarşafımı değiştirip, yerleri silip, saçlarımı yıkayış hamaratlığımdan görücü kapılarını aralamışlardı..

2008 yılında, ameliyat stresinden kaynana gibi davranan anneme refakat ederken **"çok iyi gelin"** diye, hastalar refakatçiler görmeye geliyorlar ve **"başka kız kardeşim olup olmadığını"** soruyorlardı. Annemin Kızı olduğumu öğrenince bekâr sanıp görücü yanaşıyorlardı. Ve evli olduğum EX'in hiç kıskanmamış olması da şimdi dank etti kafama..

Ve maalesef, hastanede kız bakma hep var. Eskiden belki komik gibiydi, ama bu devlet katında olağanüstü hoş bir hal olarak rağbet görünce, komik ötesi oldu ...

EZAN SESİ...

Onüç kişilik ailemin dokuzu İngiltere'de ve 30 yıldır herkes tarafından **"neden oraya yerleşmiyorsun?"** sorgusuna **"ezansız bir ülkede yaşayamam ki?"** demişimdir.

Rastlayamasak da, makamı ve sesi çok iyi okunan Ezan, en huzur verenidir. Hissiyatıma dokunuşuna göre, Sabah ezanı sabahlama sonrası martılar topluca alay edercesine kahkaha atmadan önce artık yatmam gerek ve bazen yolcu uğurlamak, öğlen ezanı cenaze namazı, ikindi ezanı beş çayı demlemek, akşam ezanı akşam yemeği, yatsı ezanı herkes yattı gece bana kaldı demek..

Ailemize katılan gelinler, yeğenler ve İngiliz arkadaşlar olmak üzere Türkiye'ye ilk kez gelenlerimizin merak konusudur ezan...

Şimdi 30 yaşında olan yeğenim, kardeşini uyandıran ezanı ilk duyduğunda **"bu imam hiç mi holidaya gitmiyor?"** demişti sinirlenerek...

Dokuz yıl kadar önce evimize gelen İngiliz misafir kızceğiz Loren; **"gece şarkı gibi bişey söyleyen, bağıran bir adam geçti, çok korktum"** dedi. **"Mahallenin delisidir"** dedik. Öğlen ezan okunduğunda **"işte yine aynı adam"** deyince ilk duyduğu ezanın, "**Bu ezanlar-ki şahadetleri dinin temeli, Ebedi yurdumun üstünde benim inlemeli"** dizeleri eşliğinde beş vaktini anlattık...

Kardeşim küçükken akşam ezanında sokakta kolu kırılınca, **"Akşam ezanı yerler mühürlenir, daha önce evde ol ve başına bir kaza bela gelir"** diyen anne sözüne fazlası ile inanmıştı.

Geçen ay 4 yaşındaki yeğenim ilk defa duyduğu ezan okunduğunda **"o da ne?"** diye sordu. Sorduğunda anlatamayacağım, camiden halkı saat başı darbe nöbetine çağıran, sala, tekbir, anons, yeğenim tekrar Türkiye'ye gelmeden biter umarım ... Yoksa, her zerzevatçı geçişinde **"ezan okundu"** sanıp namaz kılan Amcamın, Kulağı ağır işittiğinden **"ezan okundu mu?"** diye soran babamın kafası karışacak, şimdilerde camiden gelen her seste, beş vakte beş ekleyerek kılacakla...

ANANELER...

• Yine Annemgiller olağanüstü tembihlerde; **"aman kızım çıkma sakın sokağa!.. kakışma nöbeti diye karşıtlıkları depreşmiş, bedava otobüslerle oradan oraya giderek, kadın, mezhep, din düşmanlığıyla, Partili, Suriyeli, anıt, ev, okul, orduevi, sahil demeden yakıp, yıkıp, dövüyorlarmış .... kalabalıkta başına bir iş gelir"**..

• Anneannem; **"gece dışarı leğenle bulaşık yıkadığınız suyu dökmeyin, cinlerin düğünlerine rastgelir, çarpılırsınız. Biri dökmüştü de ağzı, gözü eğrildi. Kaç hocaya götürdüler, okutup üflettilerde düzelmedi."** diye gece masalları kıvamında Cinli hikâyeler anlatırdı. Sandık lekesi olmuş giysilerimiz de cinler çalıp, giyip sonra yerine bıraktıkları içinmiş. Diğer sektörlerini değil, düğün dernek eğlencelerini bozanı çarpıyorlar. **Oysaki devlet erkân-ından biri terör örgütünü üç harflilerin yaydığını ve kandırıldığını öne sürdü. Anneannemin anlattığı eğlenceli Cinler ne zaman bu kadar kötüleştiler, teröre bulaştılar ki Acaba?**

ŞİDDET TEPİK...

• Mahallemin sokağındaki caminin cuma fetvası hoparlöründen, imam kulağıma çarptı; **"insanlar yazarlar - çizerler ama dinden, imandan, ahiretten hiç bahsetmezler"**!..

• **"İyi ki profesör, dekan, savcı, doktor, subay, polis, zengin olmamışım diye Tanrıya teşekkür edeceğim aklıma gelmezdi"** derken, imzalayanları sadece erkek vekiller olan devlet eliyle **Çocuk İstismarı**n yolu açılınca **"iyi ki çocuğum yok"** dedim. **"Keşke bir çocuğum olsaydı, ben bu dünyaya neden bir çocuk getirmeyerek, anneliği reddeden eksik bir kadınım Acaba?.."** diye bunalıma bile girmemizi engellediler.

• **Bilhassa Okumuş**ların şerri, okunmuşların kandırmasından iyidir.

• **Ruhsatlı silah** değil de, bir silikonlu tabancam olsun istiyorum.

SANAL TEPİK

• **Havaalanı, Ankara bombalanıyor** ve sanal listemde birkaç yıl önce hastalıktan vefat etmiş olan arkadaş **"güvende"** diye durum bildirim yapılıyor. Elbette **ecelimiz ile ölmek en büyük güvencemiz**. .. Bunun açıklaması, o yerde bulunmuş ve konum olarak paylamış ise sanal uygulama tarafından otomatiksel olarak yapılıyor.. ... **Pekii;** mezarındaki ölüyü darbeci diye görevinden açığa almak hangi sanal uygulamanın otomatiği Acaba?...

TATİL TEPİK

• Bir tatil beldesinde İslami oteldeki muhafazakar kadınlar; hava mahallinden **"paraşütçüler bizi dikizliyor"** diye jandarmaya şikayette bulunmuşlar. Aşağı düşerken bakabilmeleri imkansız, olsa olsa, bir haşemalının üstüne düşmeme gayreti için bakınıyorlardır.. Ama ben sahillerde, yüzde elliden daha fazla oranda haşemalıya terzilik mesleğimden ötürü sürekli bakıyorum. Abiyesi, fantezisi, sportifi, gündeliği, haşema sınırlarında seksisi, dekoltesi, daha çok tesettürlüsü, streç, şinst, jarse, dertsiz kumaş, karada, havada her yaşa, her mekana, her ortama, her mevsime hitap edebilen, büyük beden, küçük beden şıklığında, zengin skalası ile mayo ve bikiniden daha çok model değişikliğine sahip. Gülkurusu rengi, çabuk kuruyan şinst kumaştan haşeması ile denizden çıkıp annemin balkonuna çaya gelenine çay bile ikram etmişliğim var.

SOKAK TEPİK

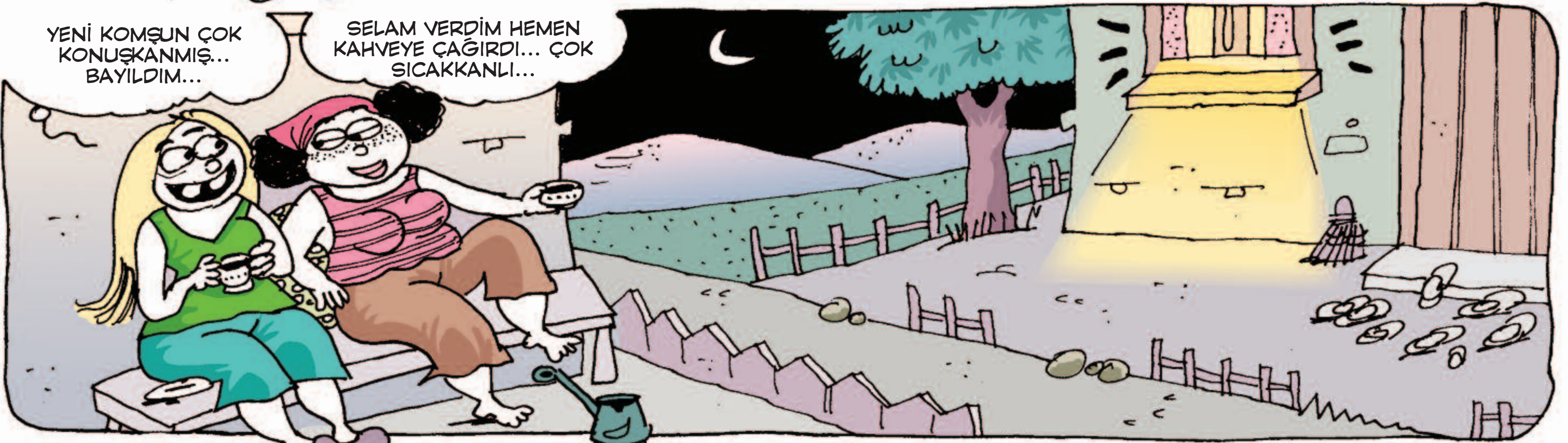
• **Benim Başörtülü Teyzemi** sinirlendirmişler, Demokrasi nöbeti kalabalığından darbe almış. Trafik ve insan yoğunluğundan bir vasıtaya binememiş **"ta oradan buraya"** diye tanımladığı iki otobüs durağı mesafeyi yürüyerek gelmek zorunda kalmış, **"Simitçinin bile kirmediği çıkmaz sokakta bayrak satirler"**...diyordu ... **"Ben de kalabalıktan sinirliydim ama sizi görünce güldüm"** deyince **"deli deliyi körünce zopasını saklıyi diysen hemi?"** dedi. ... Telefondan arayan kocasına **"sen beni niye arıyosun? kiraz seçtim, üzüm seçtim.. ellerim pis!"** diye bağırdı ve yan yana üzüm seçerken, **"neden bu erkekler hep şişman ve insanın üstüne üstüne doğru keliyorlar, afedersin?"** diyerek sokakta hep başıma gelen olağan dışı sorular listesine bir yenisini ekledi.

GÜN - DEMLİK KAYNIYOR

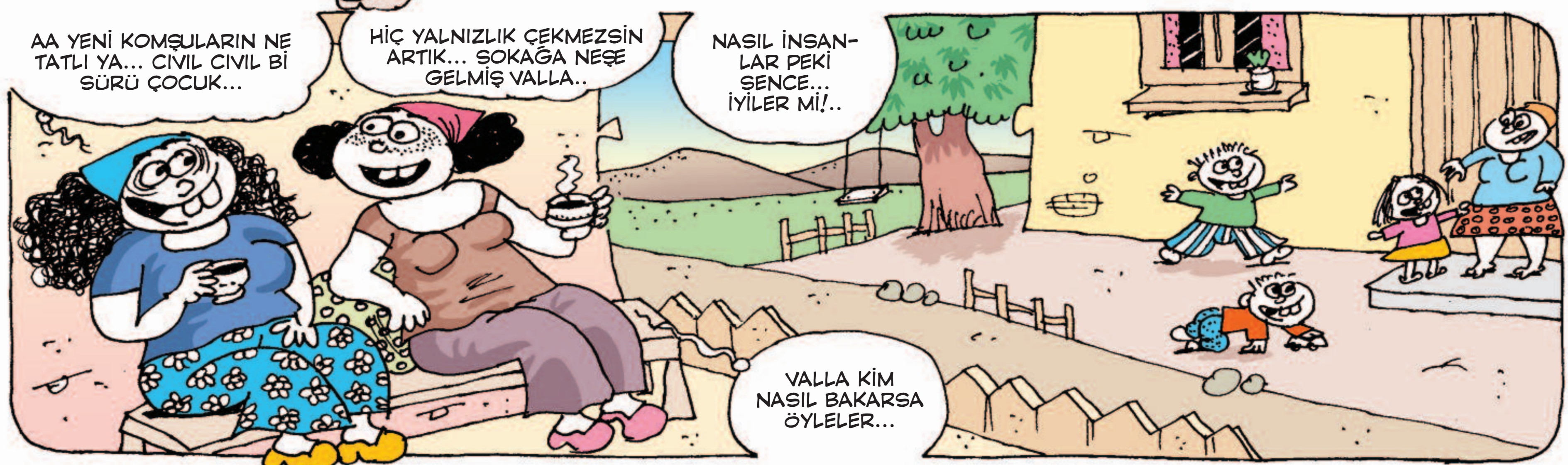
İSMİN HÂLLERİ;
- **Yalın** hâli
- **-e** hâli (yönelme)
- **-i** hâli (belirtme)
- **-de** hâli (bulunma)
- **-den** hâli (ayrılma/çıkma)
- **Yeni Türkiye**'nin Ohal-i (kakışma)

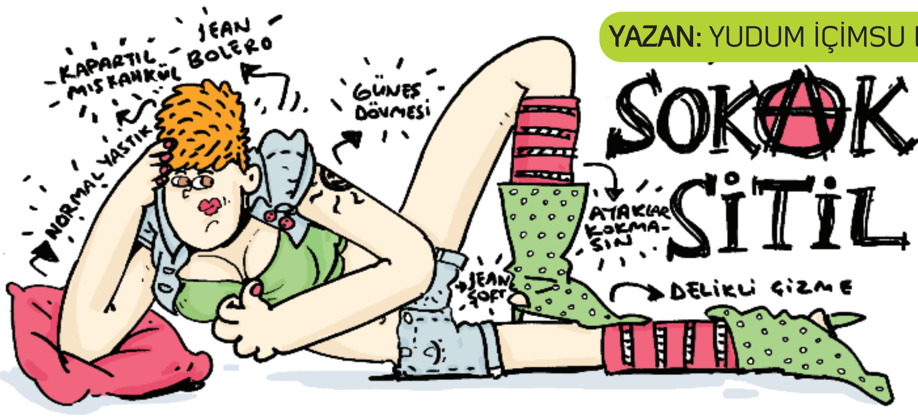

ŞU YENİ TAŞINAN KOMŞUNNE SURATSIZ YA...
ÖNLERİNDEN GEÇTİM SELAM VERMEDİ...
KOMŞULUK YAPILMAZ BUNUNLA...

YENİ KOMŞUN ÇOK KONUŞKANMIŞ... BAYILDIM...
SELAM VERDİM HEMEN KAHVEYE ÇAĞIRDI... ÇOK SICAKKANLI...

AYY NASIL ÇEKİCEN SEN BUNLARI BAKSANA Bİ SÜRÜ ÇOLUK ÇOCUK...
FAZLA YÜZ VERME BUNLARA!
AYY NE GÜRÜLTÜLÜ OLDU SOKAĞINIZ...

AA YENİ KOMŞULARIN NE TATLI YA... CIVIL CIVIL Bİ SÜRÜ ÇOCUK...
HİÇ YALNIZLIK ÇEKMEZSİN ARTIK... SOKAĞA NEŞE GELMİŞ VALLA..
NASIL İNSANLAR PEKİ SENCE... İYİLER Mİ!..
VALLA KİM NASIL BAKARSA ÖYLELER...

YAZAN: YUDUM İÇİMSU BERRAKŞELALE

Elif Spak
Kurye

Elifciğim, seni ilk gördüğümde iPad'imin ekranına sinek konmuş sanıp gasteyle vurdum ve fakat hala şam şeytanı gibi gülümsediğini farkedince raid sıktım. Baktım olmuyor ne yapsam seni öldüremiyorum. İşte o zaman senin dev bir yeşil sineği andıran bir insan olduğunu anladım. Kafana spagetti dolaman ilginç bir fikir. Üzerine mantar sos dökersen efsane olursun. Bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine elbisenin asimetrik kesimi bence hoş ama bakalım maymunlar bu konuda ne düşünüyor. Dikkat et üstüne atlamasınlar. Yeşil babetlerine yapıştırdığın beyaz tilki t.şaklarını nereden buldun? Lütfen onların sahte olduğunu söyle yoksa hayvansever arkadaşlarımla üzerine saldırmak zorunda kalabilirim. Amcan nasıl uzun zamandır görmüyorum. Umarım iyidir çok selam söyle. Elif'in amcası Mr. Spak kulaklarımıza taht kurmuş bir sanatçıdır.

Samet Döş
Cankurtaran

Samet beyciğim demokrasi nöbetinizi denizci olarak yapıyorsunuz galiba. Gözünüzden ve gözlüklerinizden yayılan fosfor miktarı inanın dünyanın tüm darbecilerini kör etmeye yeter. Bakınız siz bile can simidinize yedek gözlük asmışınız. Turuncu sizi açmış. Bu yüzden kışın yanınızda bol bol portakal mandalina bulundurmanızı öneririm. Ruhunuzda geyşalık mı var yoksa sistit olma fobiniz mi? Bu terlikle bu çorapların açıklaması başka ne olabilir? İnanın tansiyonumu 20'ye çıkardınız ve içimde ağda yapma isteği uyandırdınız. Bu kıllarla denize girmeyin kıllar ağırlaşır sizi dibe çeker mazallah. Ha üzülür müyüm? Tabi ki hayır ahahaha...

Serpil Sepet
Sihirbaz

Serpil Hanımcım, şapkanızdan isteseniz de artık tavşan çıkaramayacaksınız. Çünkü tavşanınızın öldüğünü görüyorum. Bakın kulakları çıkmış. Tam fonksiyonel istenirse anında 8'erden 16 kişilik pötikare piknik örtüsüne dönebilen 2 gömleğiniz inanın öyle sevimsiz ki. Kemerinizin de piknikte aniden cinnet getirip insanları işkenceden geçirecekmiş gibisiniz gibi bir hava katmış. Zaten bakışlarınızı hiç beğenmedim. Yoksa siz kılık değiştirmiş bir darbeci asker misiniz kuzum? Bu postallar ne iş? Tam bir sokak süpürgesi olduğunuz ayak uçlarınızdan belli oluyor. Allahını seven sizi bir lostra salonuna atsın.

Berktuğ Şadırvan
Bar İşletmecisi

Yakın gözlüğüm yanımda değildi ekrana baktığımda seni 37 ekran bir tv'nin üzerine atılmış fiskos masası örtüsü sandım. Asistanımdan gözlüğümü isteyince gerçekler bir tokat çarptı. Sen de bi insansın hayatım. Sen bu yola annenin dantelleriyle çıkmışın ama kafana geçirdiğin şeyin kesilmiş kırmızı külot beli olduğunu lütfen gizleme. Karnında baklava değil belki am a şöbiyet var. Allah bütün tüyü kafana vermiş gerisini koyvermiş. Dilersen saç uçlarından kesip kesip kollarına ve göğsüne yapıştır. Bence yakışır. Don desem don değil, bermuda desem gönlüm razı olmaz, tuman desem tesiri yok. Vallahi başıma ağrılar girdi.

Kalimero Hasan Serpme
Gezgin

Hasan beyciğim bu paça boyuyla evlere temizliğe gidip ek gelir sağlayabilirsiniz. Salonda iki salsa yapsanız tozdan eser kalmaz ayol. Babyface siniz, hakkınızı yiyemem. Bebek gibisiniz maşallah hatta ilk bakışta bu bebeğin ağzına kim puro vermiş ayol dedim dersem de inanmayın. 8 geceden kara deri ceketinizin yakalarındaki arsız zımbalar yıldızlarla dolu bir gece gibi dersem de allah belamı verir. Güle güle seni tam 1678 sıfırla uğurluyorum.

Instagram/arzumuzun

Arzum Uzun

İnsanlar sevmekten yoruldukların terkediyor...

Yanlış kararlar alırken en doğrusunu yaptığıma ikna olmak için başkalarına sorarım hep.
Yanlış olduğundan adım gibi eminimdir çünkü.
İnsan yanlış olanı niye seçer acaba?
Hiç bilmiyorum.
Bütün iç sesin aksinde ısrar ederken...
Bilmiyorum çünkü.
Her şeyi de ben bilemem.
Şimdi bakınca geride kalan pişmanlık değil.
Boşluk.
İç acısı.
Salaklık işte bir tür.
Diyorum.
Ben her şeyi bilemem.

Ben çoğu zaman insanları dinlemem.
Ve çok dikkatli dinlediğimi sanırım.
Ben insanlardan sıkılırım.
Kendimden sıkılırım.
Herkes boş konuşuyor gibi gelir bana.
Ben sözlere bakmam.
Durumlara bakarım.
Davranışlara bakarım.
Sonuçlara bakarım.
Ben sonuca bakarım ya.
İstediğin kadar adil oyna, o tabelada yenilsen, yenilmişsindir paşam.

Her zaman da iyiler kazanmaz yani.
İyiler sakalsa, iyiler kaybeder.
Kendini dinlemeyen kaybeder.
İç sesine kulak tıkayan kaybeder.
Kaybetmek de mesele değil zaten.
Kaybetmesek kazanmanın anlamını nasıl öğreneceğiz?

Bi de günün sonunda şimdi, benim gibi kabuğu sert içi pofuduk insanlar hep kırılır.
Biri gelir kabuğunu kırayım derken kalbini kırar.
Biri sertçe sarsalarken incinmez sanır düşürür kırar.
Biri iter kakar çizilmez sanır sağını solunu yamultur.

Ondan zor zamanlarda postumu giyip çıkarım ben insan içine.
Biri düşürür ederse, ağzım burnum yamulmasın diye.
Biri kesin düşürür.
Ruhum yamulur.
Yamuk bir ruhla yaşamak zordur.
Her saniye kendini düzeltmek için çabalarken sen, dış dünyaya karşı tam ve kusursuz görünmek zordur.
Üstelik sürekli bir taarruz altında yaşarsın hayatını.

Yediğin dayakların, tekmelerin, ruhuna aldığın darbelerin sonu gelmez bir türlü.

Tam "Birini buldum" dersin.
"Tamam işte, burası benim evim. Bu insan benim yuvam."
Bir bakarsın ki başının üstünde ne dam var ne de etrafında duvar.
Öylece tek başınasın yine.
Boşlukta.
Yapayalnız.
Bir de çırılçıplak.
Kalbin kanayarak kaçarsın hayal kırıklıklarından.
Kaçtıkça peşinden koşar kabus hatıralar.
Önem verip önemsenmediğin anlar ve neyin diyetini ödediğini bir türlü anlayamadığın zamanlar.
Hayatın ne tür bir laneti yağmaktadır üstüne kim bilir?
Sonu gelmez kırgınlıklardan pes ettirene kadar seni.
Önünde başka yol olmadığı için yürümek zorunda kaldığın yollar, iyi bir yan bulup sevmek için kendini zorladığın insanlar...
Ve bir türlü ikna edememelerin kendini sevmeye.

Ben sözlere bakmam. Durumlara bakarım. Davranışlara bakarım. Sonuçlara bakarım. Ben sonuca bakarım ya. İstediğin kadar adil oyna, o tabelada yenilsen, yenilmişsindir paşam.

Kendini sevmek?
Belki bütün anahtarlar bu iki kelimenin ardında uyuyordur sinsice.
Çıkarıp takmanı bekliyorlardır kilide.

Birini ne kadar çok seversem beni o kadar çok sevecek sandım hep.
O yüzden kendimi zorladım insanları sevmeye.
Bencilce.
Beni sevsinler diye.
Ben sevmeyi bilmiyorum belki de...
Emrah'ın da dediği gibi, sevdiğim herkes bana düşman oluyorsa, bunun açıklaması ne?
Sevmiyorum demek. Sever gibi yapıyorum. Hiç inanmıyorum. İnanmış gibi yapıyorum. Asla güvenmiyorum. Güvenmeyi çok istiyorum. Birine güvenirsem onu bırakıp gidemezmişim gibi geliyor bana.
Oysa herkes aksini söylüyor.
"İnsan" diyorlar "Sadece kendini sevdiğinden emin olduğu insanları terk eder."
Bilmiyorum.
Bir kez daha büyük bir kararlılıkla bilmiyorum.

Birini çok sevmekle terk etmenin organik bir bağı var.
İnsan sevmeyi bıraktıklarını değil, sevmekten yoruldukların terk ediyor.

Leyla da kim?

Dr. Gökçen Erdoğan

Hababam Sınıfı serisini hala ilk günkü heyecanım, sevincimle izlerim. Sanırım o kadro gibisi, o sıcaklık gibisi bir daha asla gelmeyecek. Serinin tılsımı tüm ülkeyi etkisi altına alınca sürdürmek istemiş olacaklar ki 1981 yılında Hababam Sınıfı Güle Güle'yi çekmişler, ayrı bir kadro ve farklı bir anlayışla. Kabul edelim diğer Hababam Sınıfı filmleri kadar güzel değil ama ben içlerinden bir karakteri çok severim;Aşık Kerem.

Enis Ergün'ün hayat verdiği Aşık Kerem, adı üstünde hep aşıktır. Yazdığı şiirlerin birer edebiyat harikası olmadığının farkında değildir çünkü aşıktır. Kerem'in hayattaki misyonu budur, aşık olmak. Evet dalga konusudur ama aslında dünyanın en manalı işini yapmaktadır. Varsın sevdiğini dünyadaki her şeyden çok sevdiğini, onsuz yaşayamayacağınısansındır, her gün başkasından nefret etmekten iyi değil midir sizce de? Bugüne bakınca diyorum ki belki de Kerem'in ait olduğu galaksi başkadır. Aşık Kerem The Hero! Kerem'i anlayamayanlar utansın.

Film boyunca Leyla'ya olan aşkıyla herkesin iflahını kesen Kerem, en nihayetinde 'Leyla da kim?' demiştir Leylasını soranlara. Çünkü tam da aşkından ölecek dediğiniz noktada başkasına aşık olmuştur. Kerem aşk için vardır, Leyla için değil. Leyla bahanesidir işin.

Sene 2007, terapiye gelen danışanlarımdan biriyle tanışınca Kerem düşüvermişti aklıma. 8 ay boyunca devam ettiğimiz görüşmelerde tam 5 kadının aşkından ölmemesi için yoğun bakım uyguladık tabiri caizse. Kerem kod adlı bu danışanım, aşka aşık olmayı öyle seviyordu ki tam intihar raddesine geldiğini düşününce aşık oluyordu bir başkasına. Kendisinin cankurtaranıydı, kendisinin S.O.S. i, kendisinin 112 si, kendisinin 911 iydi bir yerde. Kendini kurtarıyordu, kendine suni teneffüs yapıyordu, kendine yeni bir doğuş sunuyordu. Şiirler yazıyordu, çoğu berbat olan. Şarkılar besteliyordu ve yoktu müzik kulağı. Hediye seçimleri biz kadınları çileden çıkaracak kadar başarısız. Zaten o aşkı seviyordu. Aşk, şiir ayırmazdı, şarkıya kulak tıkamaz, hediyeye burun kıvırmazdı. Bunları yapan insandı. Suna, Gözde, Aliye, Meral, Aslıhan... Çok şanslı kadınlardı. Kısa bir süreliğine de olsa Keremce sevildiler. Nefret etmeyi bilmeyen, olsa olsa hafızası kolayca resetlenen biri tarafından. Hem karşılık mı vermişlerdi ki bir de üzülecekleri terk edildiklerine? Kerem bir kahramandı, 28 yaşındaydı ve aşka aşıktı.

Günün birinde geceyarısı telefonum çaldı, arayan Kerem The Hero'ydu. ' Aliye diye bir kızla tanıştım, resmen yıldırım aşkı. Heyecandan uyuyamıyorum, kalbimde patatesler kızarıyor sanki. Kalkıp stadyuma kadar koşmak istiyorum' dedi. 'İçimden bir şey taşıyor, hangi çiçeği sevdiğini bilmiyorum, öğrenecek vaktim de yok, sabah bir aranjman yaptırayım'. Kerem'in bir kadına çiçek vermek için kaybedecek vakti yoktu. Kerem, dünyanın, tek kadına aşık olma, kıskanma, paylaşamama, vazgeçememe bahaneleriyle hor kullanan, cinayet işleyen, ezen, aşağılayan öküzlerine bin basardı.

Kerem'in sevdiği kadınlar hayatlarında en çoğu 3 ay, en azı 6 gün olmak üzere kendilerini çok iyi hissettiler. Berbat şiirler, rezil şarkılar ve gülünç hediyelerle de olsa 'deli gibi' sevilmeyi tattılar. Kerem The Hero! Bakın şöyle bir etrafınıza, olup bitenlere bakın, göreceksiniz ki anlamayarak Kerem'e yanlış yaptılar.

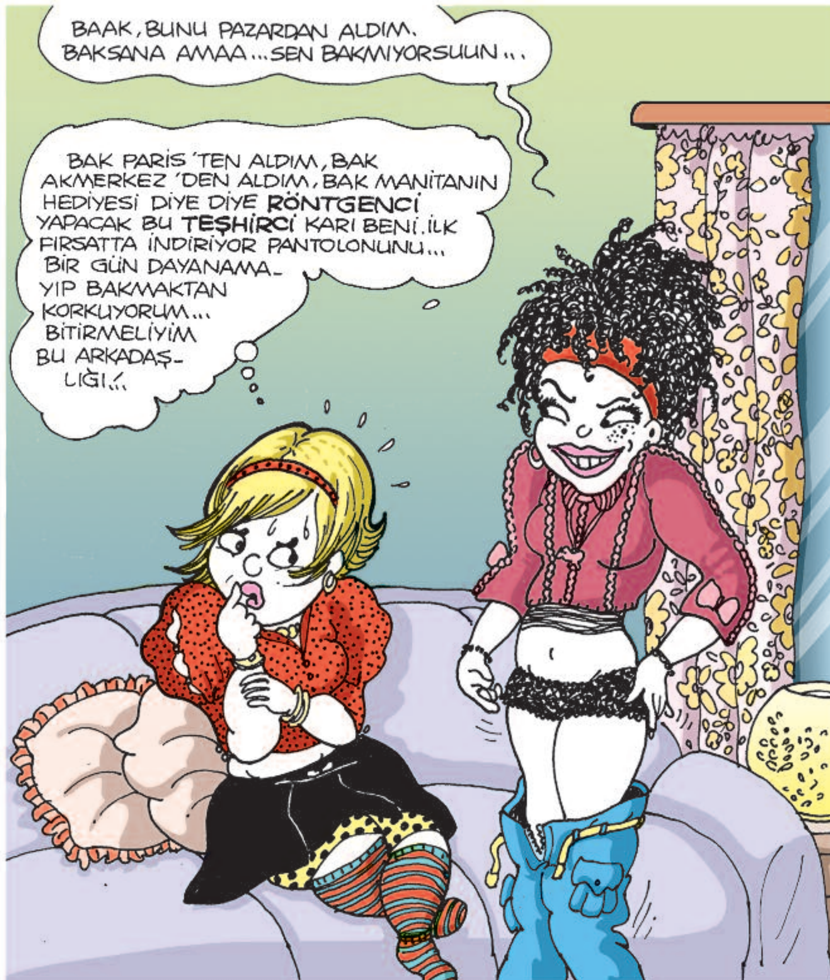
Ben Kerem, ben sonsuz heyecanınla, engelleyemediğin telaşınla ve 'söylediklerinizi biliyorum ama ben iyileşmek istemiyorum ki, dünyaya böyle katlanıyorum' diyen saflığınla çok sevdim seni. Teşekkür ederim dünya adına...

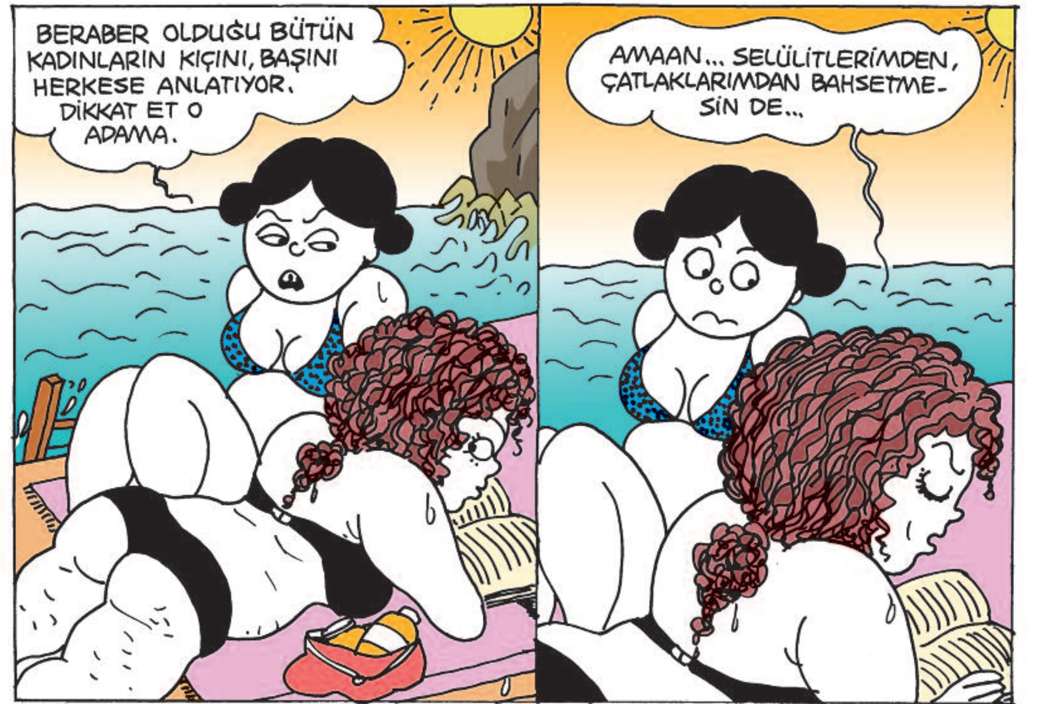
Tehlikeli İlişkiler

Ramize Erer

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Komünist, Feminist, Ozan, Şaman...

Hoyrat Sesli Chavela Vargas:

“Ben ölmeyeceğim, çünkü ben bir şamanım. Bizler ölmeyiz, boyut değiştiririz.”

Acıyla tanışan hiçbir ruh, bir daha eskisi gibi olmaz. Chavela Vargas, kelebek kanatlarında yazılmış naif “**kırık kalpler**” ezgilerini, feleğin çemberinden geçirip gerçek acıyla tanıştıran kişidir. Chavela şarkı söylediğinde bilirsiniz; bu kadın acıyı bilmiştir. Acıyı bilmiş; tecrübe etmiş, alıp böğrüne ciğer diye soldurmuştur.

Chavela bir ozandır, ama kendi şarkılarını kendisi yazmamıştır aslında. Onu bu kadar değerli bir ozan kılan; kendinden önce yazılmış eski “**ranchera**”ları (geleneksel Meksika aşk ve ayrılık şarkıları) yeniden yorumlayışındaki incelikli tavırdır. Chavela ranchera'ları yorumlamaz, resmen yeniden yaratır. Her şarkıda aşkı, acıyı, tükenişi, yeniden doğuşu ve direnişi hissedersiniz. Her şarkı “**acıya teslim olma!**” çığlığıdır. Her şarkıda Chavela, “**yıkılma sakın!**” diye haykırır. Dünyada böylesi bir müzikal duruş, her yorumcuya nasip olmamıştır kuşkusuz.

Chavela Vargas; göğüslediği tüm kedere, kalp kırıklıklarına ve yoğun tütüne, alkole rağmen dimdik yaşadığı 93 yıllık ömrüne ve 50 küsür yıllık sanat hayatına, birbirinden derin yorumladığı yüzlerce ranchera sığdırdı. İlk albümünü 40 yaşında yayınladı, ancak bundan sonra 80 albüm daha çıkardı.

Ranchera'ların hoyrat sesiydi; sesi, irili ufaklı kayalara vura vura törpülenen, incindikçe güçlenen bir nehir gibi akıyordu.

Bazen çağlıyor, bazen sığlıklarda dingin bir debiyle şıkırdar gibi şefkatleniyordu. Sonra yeniden derin bir nefes alıyor ve her bir haykırışla zımparalıyordu kendi gırtlağını, bizim yüreğimizi, tüm dünyanın müziğini. Bize yeni bir alfabe öğretiyordu. Aşk acısının suda çözülmeyen yoğun muhteviyatının tuttuğu seslerin alfabesini. Acıdan da, aşktan da, hayattan da daha mutlak bir şey söylüyordu bize o alfabe: Her çığlıkla kırılır acı, bölünür hayat. Ebediyet ve mutlak sessizlik, o çığlığın doruk noktasında oturur. Bir şaman bundan daha güzel hangi hikayeyi anlatabilir ki...

Kırmızı Pançolu “La Chamana”

Chavela Vargas, aslen **Costa Rica** doğumlu. Ancak memleketine dair anıları pek hoş değil. Küçükken annesi ve babası boşanmışlar. Chavela, verdiği bir

röportajda annesinin “**nevrotik ve hastalık hastası**” olduğundan ve pek şefkatli biri olmadığından bahseder. Zaten de 13 yaşında daha kendine has bir gelecek için ülkeyi terk eder ve Meksika'nın yolunu tutar.

Komünist Meksika o dönemlerde **Latin Amerika**'nın parlayan yıldızıdır. Komünist

devrimle her şey değişmekte, tüm toplum heyecanla devinmektedir. Meksika devrimi ayrıca Meksikalı aydınların yüzünü eskiye, **Kolomb öncesi Amerika**'ya döndüğü de bir dönem olur. Tüm o izi kaybedilmiş **Aztek** ve **Maya** tanrıları, ve eski sanat; komünist Meksika'nın temel ilham kaynağıdır. Her şeyin değiştiği, hatta aynı kalan şeylerin bile aynı kalmadığı devrimci Meksika'da Chavela, sokaklarda ranchera'ları yeniden var ederek başlar Meksika gezegenindeki devinimine. O günlerden beri Latin Amerika halklarının geleneksel giysilerinden kırmızı pançosu ve gitarı hep yanında olmuştur.

Yeni Meksika'nın cazibesine kapılıp kendini Meksika sokaklarında bulan bu genç kadın, maço erkeklerin bar eğlencesi ranchera'ları daha önce hiç söylenmediği bir perdeden söylemektedir. Emniyetli perdelerden söylenen, bazı eşiklerin hiç aşılmadığı bu şarkılar,

Chavela'nın yorumuyla bir ciğere oturan vereme dönüşür. Ama güzel bir vereme, uğruna ömür feda edilebilecek kadar güzel bir vereme.

Chavela'nın ranchera'lara duyduğu tutku ve ısrarla onları yorumlaması, aslında sanatına dair en belirgin özellik. Çünkü ranchera'lar, Chavela Vargas resme girene kadar, geleneksel olarak erkekler tarafından kadınlara söyleniyordu. Aslen ranchera şarkıları, çok yoğun bir maço dünyanın parçasıydılar.

Kalbi genç kızlar yüzünden kırılan maço erkeklerin, biraz hüzünlü ama genel olarak neşeli ve tempo tutmaya uygun bir hızla söylediği şarkılardır bunlar. Yumuşak başlı ve sakindirler. Kızlar,

genç maçoları üzmüştür; genç maçolar tedirgindir, ancak maço baylar yine de dans edebilecek kadar ayaktadırlar. Yıkılmamışlardır yani. Oysa Chavela "naif" olarak tanımlanabilecek bu şarkıları alır, onlardan gerçek birer **ağıt** yaratır. Devrimin yıkıcı ruhuyla, yıkar ve yıkılır.

Kadınların patolon giymesinin en basit tabiriyle skandal olduğu bir dönemde "erkek gibi" pantolon giyen, erkek gibi içki içen, hatta tıpkı maço bir Meksika erkeği gibi tabanca taşıyan, sahnede zarif bir hanımefendi gibi değil de adeta bir lider gibi kollarını iki yana açıp kalabalığı sararak şarkı söyleyen Chavela'nın; ranchera'ları kalbini kıran kadınlara söylemesi, neresinden baksanız devrim içinde devrimdir. Son derece feminist ve özgürlükçü bir hareket olmasının yanı sıra, bir yanıyla da alabildiğine natureldir. Çünkü ancak 81 yaşındayken resmi olarak açıklamış olsa da, Chavela'nın aslında eşcinsel olduğu ve kadınlarla aşk ve duygu münasebeti kurmaktan hoşlandığı bilinmektedir.

Dolayısıyla "**devrimden sonra**"yı yaşamakta olsa da, cinsiyet rollerinin pek de sorgulanmadığı bir 1930'lar – 1940'lar Meksikasında bir kadın olarak, başka bir kadına kalp kırıklığı üzerine hem de çığlık çığlığa, ciğer yırtarak ranchera yakmak, yürek istemektedir. O yürek de, görüldüğü üzere, Chavela'da mevcuttur. Chavela'yı şaman yapan biraz da budur ya; naturasına ihanet etmeden yaşayabilme cesaretini gösterebilmiş olması...

Chavela Vargas, Meksika sokaklarında şarkı söylediği ve ünlenmeye başladığı dönemlerden itibaren, "**La Chamana**" (şaman) olarak anılır. Çünkü kendini müziğin şamanı olarak görmektedir. Üstelik küçükken ciddi bir rahatsızlık geçirmiş ve şamanlar tarafından iyileştirilmitir. O nedenle de şamanlara derin bağlarla bağlanmıştır. Ne enteresandır ki; yıllar yıllar sonra alkolizmle mücadele ettiği bir dönemde Chavela, Meksika kırsalında şaman öğretilerini uygulayan yerli bir aileye rastlar. O aile onu yanına alır ve alkolizmden kurtulmasına yardım eder. Üstelik bu ailenin, Chavela Vargas'ın ününden haberi bile yoktur.

Bir şaman olarak Chavela, kendi yolculuğu boyunca zaman zaman şamanlara rastlamış ve hayatının en kritik dönemlerinde şamanlardan yardım görmüştür. Kendi de yıllar içinde acıyla barışmış, sıradan bir kadın gibi

yaşlanmayı seçmiş ve zamanla dönüştüğü bilgeyi, sırtından çıkarmadığı kırmızı pançosu gibi kuşanmıştır. Şimdi artık o tıpkı "**Llorona**"da dediği gibi; "**Meksika biberi gibi**"dir, yani "**acı ama tatlı**". 70'lerinden sonra bilgeliğiyle yüreğimize dolan La Chamana, gençken defalarca yanmış ve yakmıştır oysa.

Komünist Devrimin Sanat Camiasında Bir Asi "Chamana"

Chavela'yı dinleyen herkes, onun derisinin altında ehlileştirilemez bir ruhu zar zor dizginlediğini hemen anlar. Asidir bu şaman. Hoyrat sesiyle **Müzeyyan Senar** misali "konuşur gibi" şarkı söyler. Ama sonra hiddetli ve "bozuk" bir tonla insanı bir anda dövmeye başlar. Bu dizginlenemez tabiatı, koca bir ateş topu gibi parlamakta olan devrim sanatçılarının bohem dünyasının da ilgisini çeker.

Meksika'ya geldiği ilk yıllarda şöförlük, aşçılık ve tezgahtarlık yapmış; ancak kısa sürede sanat dünyasının Meksika'nın her yerinde verdiği partilere katılmaya ve şarkılar söylemeye başlamıştır. Bir gün bir arkadaşı tarafından **Frida Kahlo**'nun **Coyoacán**'daki "**Casa Azul**"da (Mavi Ev) vereceği bir partiye davet edilir. Bu ziyaret sırasında Frida'nın ilgisini çeker. "**Şu beyaz gömlekli kadın da kim?**" diye sorar Frida, Chavela'yı işaret ederek. Takvimler 1940'ları henüz görmemiştir ve Chavela 20, Frida ise 30 civarındadır.

O gece Chavela ve Frida yan yana otururlar ve gece boyunca sohbet ederler. Gecenin sonunda Frida, Chavela'dan Casa Azul'da kalmasını ister. Çünkü o sıralarda Chavela uzak ve tekinsiz bir semtte yaşamaktadır. Bu davet, uzun süren ilişkilerinin de başlangıcı olur. Aşkla, erotizmle, dostlukla ve çekişmelerle dolu bir ahbaplığın.

"Kendime var olandan daha güzel bir dünya satın alabilecek kadar para kazandım. Ama halkım nasıl ölüyorsa, ben de öyle ölmek istiyorum"

Chavela Vargas, bir yıl Frida'nın Mavi Evinde kalır. Bu süre zarfında dostluktan öte bir ilişkileri olduğu herkesçe sezilmiştir. Ancak ikili bu dönemde ilişkilerini hiç dillendirmemiştir. Çünkü Frida'nın zaten **Diego Rivera** ve **Troçki** ile olan karışık bir takım ilişkileri vardır. Ve çok büyük ihtimalle Chavela'ya layıkıyla aşk verememiştir. Çünkü Chavela'nın Casa Azul'dan kalbi kırık ayrıldığı söylenir. İddialara göre Frida, her şeyden ve herkesten çok, Troçki ve Chavela'dan bile çok Diego'yu sevmiş ve Chavela'yı daha fazla yanında tutamamıştır.

Bu süre zarfında Chavela müziksel anlamda da gelişir. Meksika'nın en iyi müzisyenleri ile tanışır. Bestekar **Agustín Lara, José Alfredo Jiménez** ve gitarist **Antonio Bribiesca** ile çalışma fırsatı yakalar. **Lydia Mendoza** ve **Toña la Negra**'dan aldığı ilhamla, zaten iyi olan tarzını iyiden iyiye olgunlaştırır. Bu evreden sonra yayınlanan **Mocorina**, Chavela'yı tüm dünyaya tanıtan şarkı olur ve Chavela, fırtına gibi esmeye başlar.

Sahnede şarkı söylerken ellerini iki yana açışı, cesur ve net tavrıyla kadınlara şarkı yakması, pantolonu ve pançosuyla **La Chamana Vargas**, kuşkusuz dönemi için bir "**rock star**"dı. Büyüktü ve parlıyordu. Sahne şovlarında zaman zaman deri kıyafetler giyiyor ve zaman zaman sarışın "**gringa**"ları (Latin Amerika jargonunda beyaz tenli Amerikalı/Kanadalı/Avrupalı) yanına alıyordu. Başka bir deyişle, Frida'nın evinden ayrıldıktan sonra kalbi kırılmış ama hayata küsmemişti.

Chavela Vargas, 93 yıllık hayatı boyunca **Ava Gardner**, **Dolores Olmedo**, **Lola Beltrán** ve **María Félix** gibi isimlerle tutkulu aşklar yaşadı. Hatta adının "**robaesposas**"a (evli kadın hırsızı) çıktığı bir dönem bile oldu. Adının anıldığı isimler arasında **Elizabeth Taylor** da var ki, Taylor bu konuda hiç yorum yapmamış ve Chavela da susmayı tercih etmiştir. Ancak Taylor'la birlikte olduğu dönem dostlarına "**dünyanın en ünlü kadınıyla beraberim**" dediği de anlatılır.

Chavela'nın ayrıca silah zoruyla bardan kadın kaçırdığı, sarhoş olduğunda havaya ateş etmeyi sevdiği ve kadınlarını tutkuyla sevdiği söyleniyor. Evrende müziğin icat edildiği ve şarkıların yaratıldığı o ücra galaksiye seyahat edip geri gelmiş bu şamanın, maço halleri insanı şaşırtsa da, bu özelliğini aşırı derecede "**Meksikalılık**" diye açıklayıp geçmek gerek sanırım. La Chamana Vargas'la ilgili inkar edilemeyecek bir diğer husus da hayatı dolu dolu yaşadığı, tam bir "**parrandera**" (partileri, eğlenmeyi, içmeyi seven kadın) olduğu; ancak sonunda alkolizme yenildiği olsa gerek.

Bu çöküş döneminde Chavela Meksika'ya ve müziğe küstü. İspanya'ya taşındı ve bir süre orada yaşadı. Adı unutulmaya yüz tutmuşken, **Pedro Almodovar**'la çalışmaya başladı. Almodovar'ın filmlerinde şarkılar söyledi. 90'ların başında alkolle olan uzun dostluğunu noktaladı ve sahnelere geri döndü.

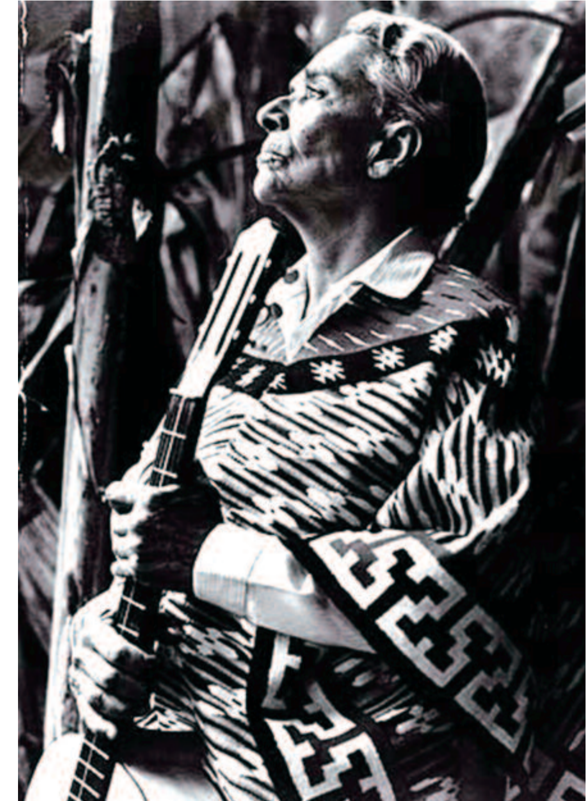
Bu sefer yaşı 70'e dayanmış, kırlaşmış saçlarını kısıcık kesmiş ve yüzüne yerleşmiş hakikatli çizgileri birer madalya gibi taşıyan gerçek bir şamana dönmüştü. Sanatının, yorumculuğunun doruğunda ve hiç olmadığı kadar bilgeydi. Kırmızı pançosuyla çıktığı sahnede kollarını iki yana açtığında, kısa saçlı bir İsa heykeline benziyordu. Hep dediği gibi, özgürlüğün bedelini ödemişti ve yalnızdı. Artık tamamen Chavela'ydı.

Bir Şaman Gibi Ölmeye Yatmak

2009'da verdiği röportajlardan birinde bir Cumartesi ya da Pazar günü ölmek istediğini ve cenazesinin Pazartesi ya da Salı kaldırılmasını istediğini söyler. Çünkü bir cenazeye gitmek zorunda bırakarak, kimsenin haftasonunu berbat etmek istemiyordur.

Birkaç sene sonra "**Kendime var olandan daha güzel bir dünya satın alabilecek kadar para kazandım. Ama halkım nasıl ölüyorsa, ben de öyle ölmek istiyorum**" dedi. Gerçekten de iş ölme faslına gelince, rahat bir solunum için makineye bağlanmayı ve diğer ölüm geciktirici yöntemleri reddetti. Bir hastane odasında bilinci kapalı yatarken ölüp gitmek istemiyordu. Ölmekte olduğunu fark etmek, bilmek istiyordu. Bu konuda tavrı netti; "**Doğal bir ölüm istiyorum!**" dedi ve kestirdi attı.

Ve nihayetinde, herhangi bir Meksika köyünde, mısır tarlalarını izlerken son nefesini veren görmüş-geçirmiş bir "kocakarı" gibi, sessizce öldü. 5 Ağustos Pazar, 2012'de. Dostlarına "**İspanya'ya veda ettim ve şimdi ölmek için memleketime geldim**" demişti. Aşkı ve kalp kırıklıklarını tanıdığı, "memleket" bellediği Meksika'ya...

info@ozlemozdemir.net
Fotoğraf: www.pinarerte.com

Özlem Özdemir

Cumhuriyet'in sahneye çıkan ilk Türk kadını: Bedia Muvahhit

Öyle tiyatronun içine doğmuş ya da tiyatrocu olmak sevdasına düşmüş kimselerden değildir o. Ama Cumhuriyet dönemiyle birlikte, Türk tiyatrosunun biriciği olarak tarihe geçecektir...

1897'de İstanbul Moda'da doğan Emine Bedia Şekip (Muvahhit), küçük yaşta özel derslerle Fransızca ve Rumca öğrenir. Kadıköy'deki Dame de Sion ve Terakki okullarında öğrenim görür. 1921-1923 yılları arasında Erenköy Kız Lisesi'nde Fransızca öğretmenliği yapar. O dönemde sanatçı Ahmet Refet Muvahhit ile evlenerek Bedia Muvahhit adını alır.

Cumhuriyet döneminde ilk kez Türk kadını sahneye çıkar. Sonra da onun açtığı yolda hem o hem de Türk kadını sahneden inmeyecektir.

Türk kadını beyazperdede

Muhsin Ertuğrul, 1923 yılında Halide Edip Adıvar'ın "Ateşten Gömlek" romanını filme çekecektir. Halide Edip Adıvar, "Bu rolü ancak bir Türk kadını oynayabilir" der. Muhsin Ertuğrul, Bedia Muvahhit ve eşinin iyi arkadaşıdır. Hal böyle olunca eşi Ertuğrul Refet Beye, "Karın oynar mı?" diye sorar. Filmde oynamak o zaman hiç beklemediği bir şeydir ama Bedia bu teklife çok sevinir ve birdenbire "peki" der. Bu filmde canlandırdığı Ayşe karakteri ile Türk sinemasında Neyyire Neyir ile birlikte oynayan ilk Türk kadın oyunculardan biri olur.

Atatürk'ün isteği ile Türk kadını sahnede

1923'te İzmir gazetesinde bir haber: "Dârülbedayi sanatçıları İzmir turnesine geldiler." Bedia Muvahhit, turneye kocası Refet Muvahhit ile birlikte katılır. O günlerde Atatürk de İzmir'dedir. Sanatçılar, Atatürk'ü de oyuna davet etmek için onu ziyaret ederler. Atatürk sanatçıları kabul eder, oyunda kimlerin olduğunu sorar. Kadın oyuncuların hiçbiri Müslüman değildir, Atatürk bunun üzerine şöyle der: "Türk kadınları sahneye çıkmadıkça Türk sahnesinde beklenen gelişmenin olmayacaktır." Atatürk, Refet Bey'e Bedia Hanım'ı sahnede görmek istediğini, onu "Ateşten Gömlek" filminde izlediğini ve muvaffak olduğunu söyler. Bunun üzerine Bedia Muvahhit, "Madem Atatürk emretmiş, oynayacağım" der. Pierre Veber ve Maurice Hennequin'in "Vingt Jours a l'Ombre" adlı eserinden İbnürrefik Ahmet Nuri tarafından adapte edilmiş "Ceza Kanunu" adlı oyundaki Sacide rolünü ona verirler. Bir günde hem ezber, hem de sahne provası yapar. Ve 31 Temmuz 1923 Salı akşamı, o zamanlardaki adıyla Pallas Sineması'nda (daha sonra Tayyare) ilk kez sahneye çıkar! Oyundan sonra Atatürk, sahneye gelerek onu tebrik eder ve tiyatro oyunculuğunu devam ettirmesini söyler. Böylece hem onun tiyatro yaşamı başlar hem Cumhuriyet döneminde ilk kez Türk kadını sahneye çıkar. Sonra da onun açtığı yolda hem o hem de Türk kadını sahneden inmeyecektir.

Devlet sanatçısı

Aynı yıl Dârülbedayi'de Shakespeare'in "Othello"sunda Desdemona rolüne çıkar. Bu tarihten itibaren Dârülbedayi'de sürekli olarak çalışır ve 200'ün üzerinden oyunda rol alır. Birçok tiyatro eserini de tercüme veya adapte eder. Dârülbedayi dışında Odeon Tiyatrosu, Ferah Tiyatrosu'nda sahne alanlardan biridir. 1975 yılında Şehir Tiyatroları'ndan emekli olur. 1987 yılında "Devlet Sanatçısı" unvanını alır. 1993 yılı aralık ayında sağlık durumu kötüleşen Muvahhit, 20 Ocak 1994 tarihinde 97 yaşında hayata veda eder... Türk kadınına sahnede açtığı yol ve sayısız eserle birlikte...

Anısına posta pulu çıkarılan Bedia Muvahhit'in adı, Sahne Tozu Tiyatrosu tarafından gerçekleştirilen ödül, çeşitli sahnelere verilen adıyla yaşatılmaya devam ediyor...

BAYAN YANI'ndan İstatistikler

'Genel olarak hayatınızdan mutlu musunuz?' sorusuna Türkiye'deki kadınların %73'ü 'hayır' cevabını veriyor.

Mevsimlik kadın işçilerin ortalama günlük ücretleri 39 Erkek işçilerin ücretleri ise 64 lira.

Dünyada kadın cinayet kurbanlarının %70'i erkek partnerleri tarafından öldürülüyor.

Mültecilerin %80'i kadınlar ve çocuklardan oluşuyor.

Türkiye'de kadınların %35,6'sı bazen %16,3'ü sık sık aile içi tecavüze uğruyor.

Yılda 2500 kadın, anne olmak isterken yaşamını yitiriyor.

Kadınların %40'ı görücü usulüyle evleniyor, %20'si ise nikahsız yaşıyor.

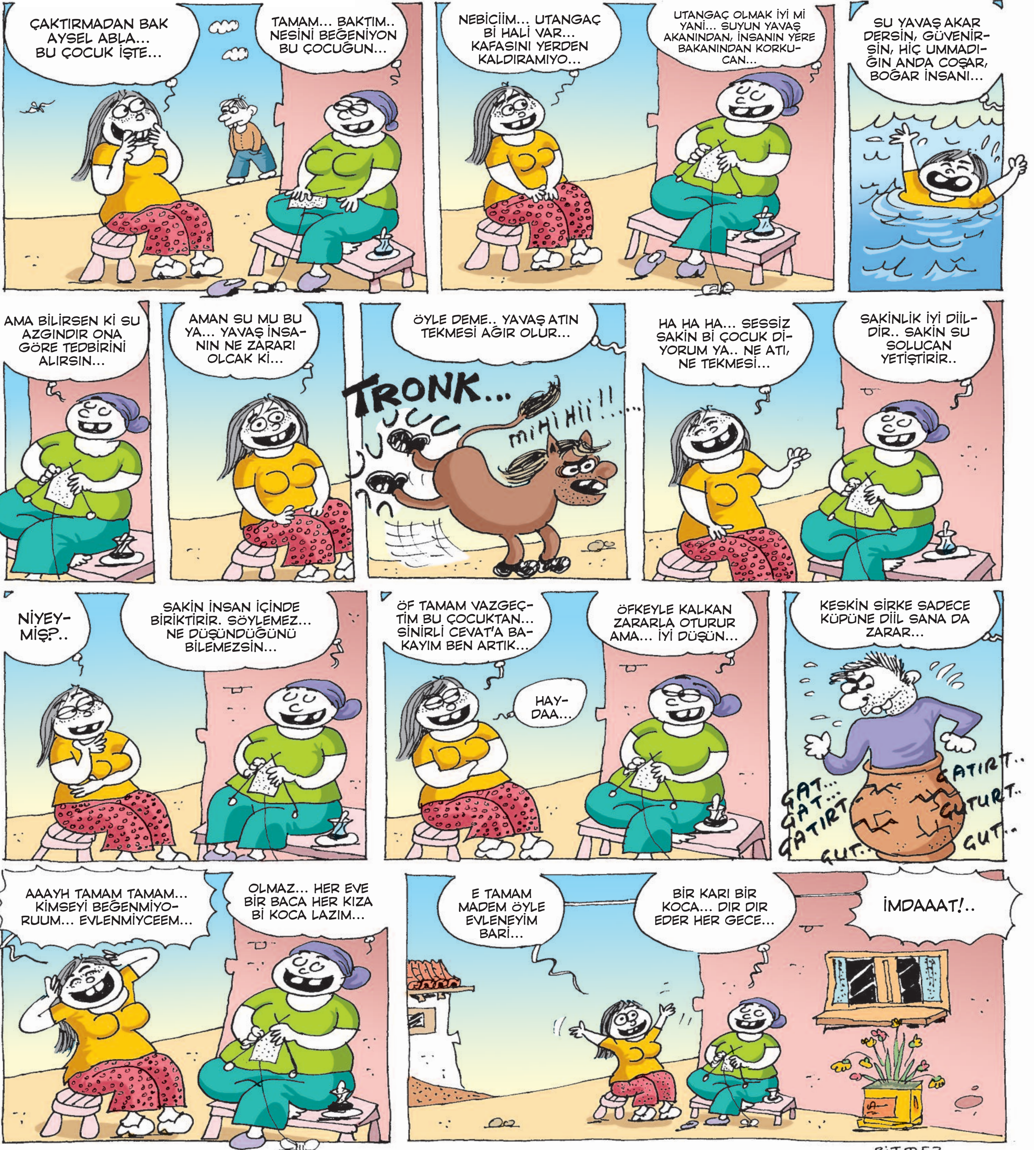
Türkiye'de kadınların %57,7'si evliliklerinin ilk gününde şiddetle karşılayıyor.

Şehirlerde evli kadınların %18'i, köylerde de %76'sı eşleri tarafından dövülüyor.

Dünyadaki işlerin %34'ü erkekler tarafından görülüyor ama erkekler dünyadaki toplam gelirin %90'ına ve toplam mal varlığının %99'una sahipler.

İkilem

feyhan güver

Kendinizi kandırmaya devam edin...

Acımasızlık bulutlarından vicdansızlık yağıyor
Ve dünya her geçen gün daha da kötüye gidiyor
Yalan bütün sevgi sözcükleri
Yalanlar boğarken gerçekleri...

Acılar acılarla yoğrulurken
Ve sahte tanrılar
İnsanların kanlarını emerken
Ve ölümler kanıksanıp
Ötekileştirmeler hiç bitmezken
Ötekinin ötekisi
Ötekinin ötekisi
Yalan bütün sevgi sözcükleri
Yalanlar boğarken gerçekleri...

Çocuklar ölürken
Kadınlar ölürken
Savaşlar sürüp giderken
Silahların gücü anlamları boğarken
İnsanların umursamazlığı
Kurşunlardan daha çok acıtıyor

Özgürlük, barış, kardeşlik
Sözlüklerde kaldı
Para herkesi esir aldı
Ve insanlar
Ve insanlık
Yitip gittiğinin bile farkına varamadı
Yalan bütün sevgi sözcükleri
Yalanlar boğarken gerçekleri...

Kör gözler orotoryosunda
Duymayan kulakların besteleri
Kana bulanmış ezgileri dile getirirken
Sen duymayınca
Ben duymayınca
Siz duymayınca
Kandan arınmıyor
Özgürlükler adına
Barış adına
Refah adına
İnanç uğruna
Ateşlendikçe silahlar
Ve sen susunca
Ve ben susunca
Ve biz susunca
Cehennem dünyayı ele geçiriyor

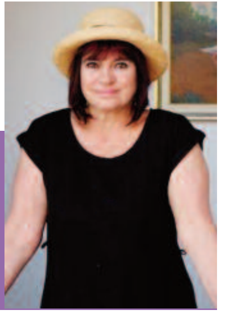
Duymamanın rahatlığı
Görmezden gelmenin konforu
Televizyonla uyuşmanın gevşekliği
Sizi umarsızlaştırdırdıkça
Susmak suç ortaklığı oluyor
Yalan bütün sevgi sözcükleri
Yalanlar boğarken gerçekleri...

Kendinize yalan söylemeye
Birbirinizi ikna etmeye
Aynılaşmaya
İnkar etmeye
İnanmaya
Ve görmezden gelmeye
Yaşamadan yaşamaya
Uyuşmaya
Uyuştukça yok olmaya
Kendinizi kandırmaya devam edin

Artık insan seslerini duymak istemiyorum
Yalanlarınız o kadar aynı ki...
Artık insanlara güvenmiyorum
Yüzyıllardır nefretleriniz bitmedi
Artık insanlara inanmıyorum
Çünkü biliyorum ki
Yutulmuş vicdanlarla
Dokunamazsınız acıya
Ve acılar acılarla yoğrulurken
Ve hiçlik hiçliğinden utanırken
Hiçbir şey değişmeyecek
Ve ölüm
Ve acı
Ve gerçekler
Hep görmezden gelinecek
Yalan bütün sevgi sözcükleri
Yalanlar boğarken gerçekleri...
Bu dünya asla değişmeyecek...

Kitübüs'e gider

Arzu Okay

Bir süre önce, hani insanın keyfinin hiç yerinde olmadığı günler vardır ya... Hah! işte tam öyle bir günde içimden kaçmak geldi. Akıl eksikliği noktasına ramak kala kaçacak delik aramaya başladım. Ya delikler küçüktü sığmıyordum ya da çok büyüktü içinde kayboluyordum. Kendime göre olmalıydı. Benim ve benim gibi yaşamak isteyenlere uygun bir yer. Sonunda kendi gezegenimi kurma kararı aldım. Buyurun bakalım, size de uyar mı:

KİTİBÜS

Kitibüs ufacık bir yermiş ama insanlar inanılmaz mutlularmış. Neden mi? Çünkü en mutlu oldukları anda zamanı durdurabilme şansları varmış. Sonrasında canları istediği zaman kaldıkları yerden devam edebilirlermiş.

Kitibüs'te dört mevsim aynı anda yaşanır, kim hangi mevsimi isterse o mevsimde kalır, canı sıkılan diğerinin mevsimini kendi mevsimiyle değiş tokuş yaparmış.

Aaa! Bu arada ev sorununu düşündüyseniz herkese yetecek kadar ev varmış. Bu evler kimsenin mülkiyetinde olmadığından tüm gezegen sakinlerininmiş.

Yani bir nevi devre mülk gezegen gibi.

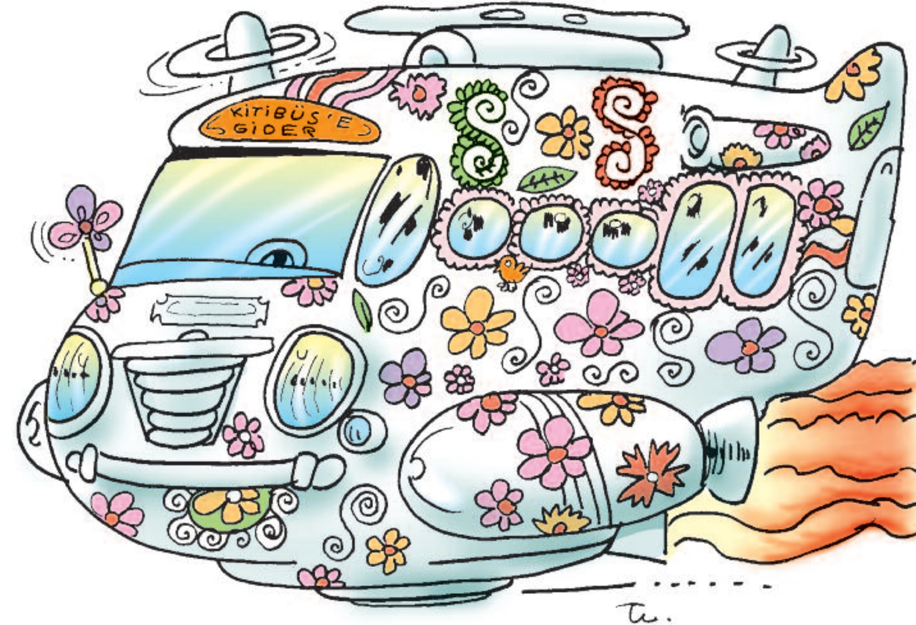
Gelelim yaşam koşullarına...

İşsizlik yokmuş. İşveren veya vermeyen de. Dolayısıyla işsizlik yardımı da. Çünkü tüm Kitibüslüler ellerinden gelen her işi yaparlarmış. Okuyanla okumayan arasında pek fark yokmuş çünkü para da yokmuş. Kitibüslüler, "Oh be! Şu AVM'leri iyi pazarladım da sınıf atladım", "Hay Allah! Mallar yakalandı sınıfta kaldım" benzeri gailelerden uzak, kimsenin emeği kimseye geçmeden eşit koşullarda yaşarlarmış.

Sonra korku, şiddet, kötülük, kıskançlık yokmuş. Tanrı onları silmiş defter-i kebirinden. Bir gün Tanrı, "Artık bana ihtiyaç yok," diyerek aralarına karışmış ve hepsi ya Tanrı ya da insan olmuş. İnsanlar sadece güzellikleri gördüğünden çirkinliklere yer kalmamış. Öylesine görmezden gelmişler ki, çirkinlikler kendiliklerinden yok olmak zorunda kalmışlar. Bu arada yönetenler ve yönetilenler diye bir sistem olmadığından "Devlet", "Hükümet", "Asker", "Ast", "Üst", "Büst", "Kapitalizm", "Komünizm", "Bizim", "Sizin"... Hay Allah! İpin ucunu kaçırdım galiba.

Neyse.

Var mı Kitibüs'e gelen? Kalkıyoooor. Kitibüs'e bir, iki.

DİYET İŞLERİ SINAV GİBİDİR.. SON GECE ÇALIŞMANIN FAYDASI YOKTUR.. YARIN TATİLE GİDİYORSUN ZATEN.. MANTI YAPTIM, KAÇMAK YOK YİYECEKSİN ANLADIN MI YİYECEKSİN!

HAKLISIN ANNE, PEKİ..

YEŞİL DEV HULKİYE

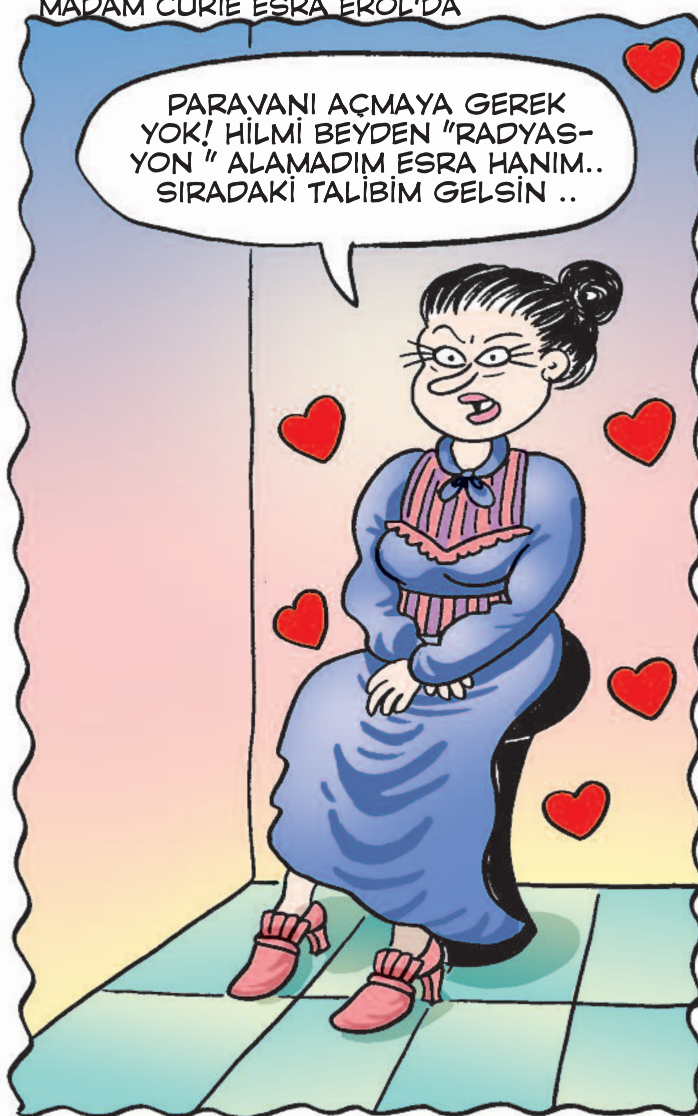
YARIN SABAH 9 DA LOBİDE BEKLİYORUM EDA!

OK 9'DA LOBİDE...

MADAM CURIE ESRA EROL'DA

GÖZ DOKTORLARININ DİKKATİNE

Sevgili göz doktorları, kediniz ya da köpeğiniz olursa adını miyop koyabilirsiniz. İnanın çok sevimli olur.. Ortamlarda bütün sempatiyi ilgiyi toplarsınız.. İnstagram'da layklar köpeğiniz olur.. Bu iyiliğimi unutmayın..

İpek 2016

ECE BURGAZ

Her şeyi atmayı seven anne ile hiçbir şeyi atamayan evlat...

Kırk yılda bir full makyajlı, elbiseli falan dışarı çıkmıştım. O gün biriyle tanıştım...

DEVRİM ŞEHİDİ MUSTAFA FEHMİ KUBİLAY

SİBEL BOZKURT

MUSTAFA FEHMİ KUBİLAY 1906' DA ADANA_KOZAN' DA DOĞMUŞ, 23 ARALIK 1930' DA İZMİR_MENEMEN' DE ÖLMÜŞTÜR. BABASININ ADI HÜSEYİN, ANNESİNİN ADI ZEYNEP'TİR. KUBİLAY ÖĞRETMENDİR AMA AYNI ZAMANDA 1930 YILINDA İZMİR_ MENEMEN' DE ASTEGMEN RÜTBESİ İLE ASKERLİK GÖREVİNİ YAPMAKTADIR.

23 ARALIK 1930' DA, BASLARINDA DERVIS MEHMET ADINDA KENDİNİ "MEHDİ" İLAN EDEN GERİCİ CUMHURİYET DÜŞMANININ BULUNDUĞU GURUP, DİNİ KORUMAYA GELDİKLERİNİ SÖYLEYİP, ŞERİAT BAYRAĞI ALTINDA TOPLANMAYANLARIN KILIÇTAN GEÇİRİLECEGİNİ DUYURMUSLARDIR. CAMİNİN YEŞİL BAYRAĞINI ALIP BİR SOPAYA TAKARLAR VE MENEMEN MEYDANINA DİKERLER. BAYRAĞIN ETRAFINDA DÖNÜP, TEKBİR GETİRMEYE BAŞLARLAR. "SAPKA GIYEN KAFİRDİR! YAKINDA SERİAT GERİ GELECEK." DERLER. BÖYLECE BİR İSYAN BASLATMIS OLURLAR. YEDEK SUBAY KUBİLAY, BİR MANGA ASKERİYLE OLAY YERİNE GÖNDERİLİR. ANCAK ASKERLERİN GERÇEK KURŞUNLARI YOKTUR, MANEVRA FİSEKLERİ VARDIR. KUBİLAY GERİCİLERLE KONUŞARAK ONLARI İKNA EDEBİLECEGİNİ SANIR. ARALARINA GİRİP, TESLİM OLMALARINI İSTER. AMA GERİCİLERDEN BİRİ ONA ATEŞ EDER VE ASKERLERDE BU ATEŞE KARSILIK VERİR. ÖLDÜRÜCÜ ETKİSİ OLMAYAN FİŞEKLER YÜZÜNDEN DERVİŞ MEHMET "BANA KURŞUN İŞLEMİYOR!" DİYEREK HALKI KANDIRMAYA DEVAM EDER.

KUBİLAY'I YAKALAYAN DERVİŞ MEHMET VE YANDASLARI, KÖR TESTEREYLE KUBİLAY'IN BASINI KESER. YEŞİL BAYRAGIN SOPASINA BASINI DİKERLER. HATTA DERVİS MEHMET KUBİLAY'IN KANINDAN IÇER. OLAYA MÜDEHALE ETMEYE ÇALISAN BEKÇİ HASAN VE ARKADAŞI BEKÇİ SEVKİ DE CUMHURİYET KARSITI GERİCİLER TARAFINDAN ŞEHİT EDİLİRLER. BUNLAR YAŞANIRKEN YETİŞEN ASKERİ BİRLIGİN, "TESLİM OLUN!" ÇAĞRISI İLE OLAY ÇATIŞMAYA DÖNER VE GERİCİLERDEN BİRKAÇI ÖLÜR. GERİSİ DE YAKALANIR. GERİCİLERE DESTEK VEREN, ALKIŞLAYAN HALKTAN DA İNSANLARLA BİRLİKTE MAHKEMELERİ GÖRÜLÜR. ÇESİTLİ CEZALARA ÇARPTIRILIRLAR. SANIKLARDAN 28' I, 3 SUBAT 1931' DE MENEMEN' DE, KUBİLAY' IN BAŞININ KESİLDİĞİ YERDE ASILIRLAR. 1932 YILINDA ASTEGMEN KUBİLAY, BEKÇİ HASAN VE BEKÇİ ŞEVKİ İÇİN BİR ANIT YAPILIR.

TARİH 17.07.2016, ERDOGAN' IN DA KATILĞIGI BİR CENAZE TÖRENİNDE DUA EDEN İMAM SUNLARI SÖYLEMİŞTİR: "HER TÜRLÜ ŞERDEN VE ŞERLİDEN SEN BİZLERİ MUHAFAZA EYLE YARABBİ. BİLHASSA OKUMUŞLARIN SERRİNDEN BİZİ MUHAFAZA EYLE YARABBİ."

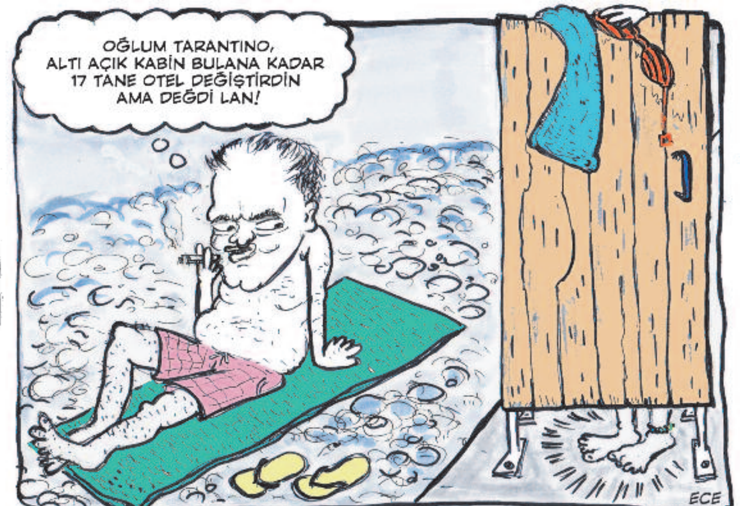
KUBİLAY ANITININ ÜSTÜNDE: "İNANDILAR, DÖVÜŞTÜLER, ÖLDÜLER. BIRAKTIKLARI EMANETİN BEKÇİSİYİZ." YAZILIDIR.

"EN BÜYÜK SAVAŞ, CEHALETE VE GERİCİLİGE KARŞI YAPILAN SAVAŞTIR." MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Kendi kendini temizleyen körfez Saros...

Zerre

HERŞEY ÇOK BOKTAN ABİ... ADIM BAŞI KADIN CİNAYETLERİ, ÇOCUK TACİZLERİYLE NEVRİMİZ DÖNDÜĞÜ YETMİYORMUŞ GİBİ, KAÇ SENEDİR SAVAŞLA BURUN BURUNAYIZ. AYRICA Bİ CANLI BOMBAYA TOSLAMA İHTİMALİYLE KAFAYI YERKEN, BİR DE ŞU DARBE ŞEYİ ÇIKTI BAŞIMIZA...

NEYSE Kİ O BASTIRILDI DERKEN 'OHAL'LE BİRLİKTE ADIM ATMAKTAN KORKAR HALE GELDİK İYİCE. VALLA BEN ARTIK NE DÜŞÜNECEĞİMİ, NE YAPACAĞIMI HİÇ BİLEMEZ HALDEYİM. BU GİDİŞLE AKLIMI KAÇIRICAM DİYE ÇOK KORKUYORUM ABİ...

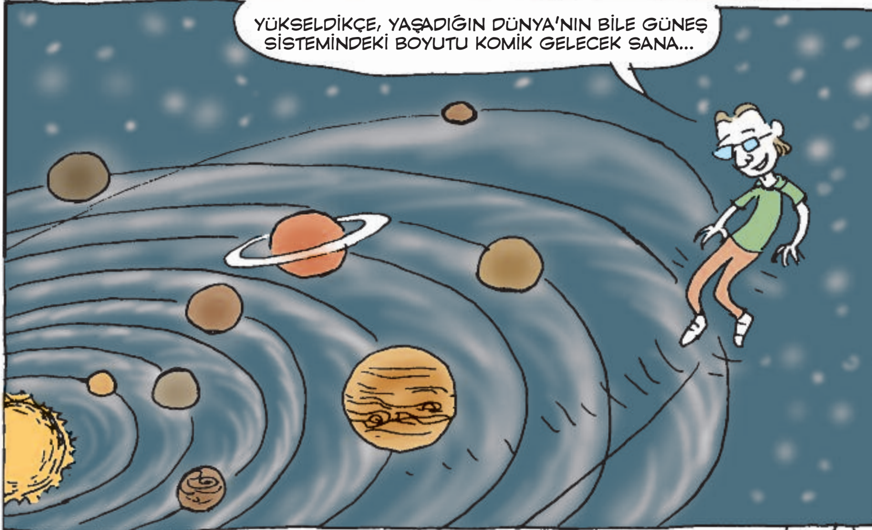

YA SEN... SEN NASIL BU KADAR RAHATSIN ABİ? AYNI ÜLKEDE YAŞAMIYOR MUYUZ? SEN NASIL BECERİYORSUN SAKİN KALMAYI? VARSA BİR BİLDİĞİN SÖYLE, BİZ DE BOŞA TIRLATMAYALIM YANİ...

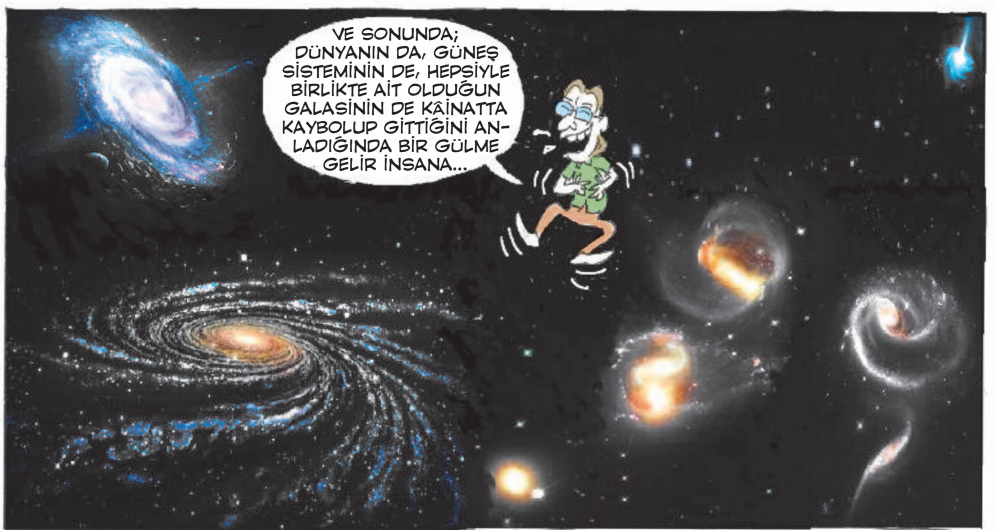

HIMM... SADECE BAKIŞ AÇISI ABİ! ŞÖYLE Kİ; BÜTÜN BU SAYDIĞIN SAVAŞLAR, ÖLÜMLER, TÜRLÜ TÜRLÜ MANYAKLIKLAR VAR YA... EVRENDE ZERRE KADAR YER KAPLAMIYOR ASLINDA, FARKINDA MISIN? !!!

DİYECEĞİM O Kİ; BU GİBİ DÜNYEVİ SORUNLARA GARK OLDUĞUNU HİSSETTİĞİN ANDA YÜKSELMEYE ÇALIŞ ARKADAŞ...

YUKARDAN... NE KADAR YUKARDAN BAKABİLMEYİ BAŞARIRSAN, O OLAYLARIN MİNİCİK, SAÇMASAPAN İNSAN HALLERİ OLDUĞUNU GÖRECEKSİN...

ÖNCE YAŞADIĞIN ŞEHRİN, SONRA ÜLKENİN SINIRLARININ Bİ ANLAMI OLMADIĞINI FARKEDECEKSİN...

YÜKSELDİKÇE, YAŞADIĞIN DÜNYA'NIN BİLE GÜNEŞ SİSTEMİNDEKİ BOYUTU KOMİK GELECEK SANA...

VE SONUNDA; DÜNYANIN DA, GÜNEŞ SİSTEMİNİN DE, HEPSİYLE BİRLİKTE AİT OLDUĞUN GALASİNİN DE KÂİNATTA KAYBOLUP GİTTİĞİNİ ANLADIĞINDA BİR GÜLME GELİR İNSANA...

İŞTE, HUZUR BULMAK İÇİN BİR DE BÖYLE BAKMAK LAZIM YAŞADIKLARIMIZA ABİ! ABİ???

SEN HALA ORDA MISIN BE ABİ? BİR ŞEY ANLAMADIN GALİBA DEDİKLERİMDEN... DUR! GELİP Bİ DAHA ANLATAYIM BARİ...

HÜÜ.. HÜ.. AH BE ABİ... Bİ CANLI BOMBAYA TOSLAYABİLİRİZ DEMİŞTİM SANA... AMA ÖLSEN BİLE RUHUN HUZUR İÇİNDE, BELLİ... BÜYÜKSÜN ABİ...

Raziye İçoğlu

PAPARAZZİYE BAY & BAYAN YANSIZ TEKLİ KOLTUKLU, UZUN YOLDA

15 Temmuz 08:45 garaj kalkışlı otobüse 08:55'de terminalden hızlıca bindim. Otobüsün amortisör sesi sandığım, arka koltukta oturan adam ilk 10 dakikada nasıl bu kadar derin horlamalı uykuya dalmıştı Acaba?

Bilet satarken ve Osman Gazi Köprüsü geçişli olduğundan İstanbul'a daha erken varışlı ve İnternetli denen, Kırmızı perdeli yolcu otobüsünün en yenisine denk gelmiştim. Muavinin **"Daha Wi-Fi falan filan bağlatmadık, otobüs sıfır"** demesi ile molalarda diğer otobüslerden, kaçak internet şansı kovalayacağımı anlamıştım..

Bütün yolcular ve muavinin cep telefonlarıyla video, foto çektikleri Osman Gazi Köprüsü ilk siftah geçişim 18:37-18:44 arası 6 dakika sürmüş ve sonrasında trafik kitlenmişti. Trafik İstanbul'un simgesidir, fakat bu inanılmaz yoğundu ki, hiç uyanmayan adam bile gözlerini açıp **"noldu böle yeaa?"** deyip, uyudu.

Anadolu Yakası terminalde indikten sonra acayip sinirli servis şoförleri, **"çok trafik var, E-5'den giderim, yazıhanelere girmem, herkes başının çaresine baksın, nasıl giderseniz gidin"** diye binenleri kavgalı bir şekilde karşılıyordu. Herkes yüksek sesle düşünüyor; **"iş çıkışı, bayram, tatil trafiği değil bu nedir Acaba?"...**

Aklıma takılan, mamasız bebek yolcu, Avrupa Yakası'na devam edecek otobüsün kekleri, krakerleri ile beslenebilecek mi Acaba?.. Bindiği saliseden beri 12 saattir uyuyan adam Boğaziçi Köprüsü trafiğinde uyandı mı Acaba?

Neyse ki, 21:33 evime girdim. Bavulumu fırlattım, duşa sarıldım.

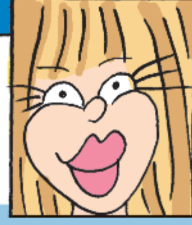
22:00'de Londra'dan kardeşimle görüntülü telefonlaşıyoruz ve taşıyacağı ekmeği fabrikadan tıra yüklerken ekmek fabrikasındaki İngiliz'den **Türkiye'de darbe** olduğunu öğreniyoruz. Kardeşim, **"maç falan vardır, sen yanlış izlemişindir"** dese de sosyal medyaya bakıyoruz ki, **İngiliz bradır** doğruyu söylüyor.

Uzaktan evime dönüşlerimde, bazen kentsel dönüşüm sokağın merdiveni yıkmıştır, komşum ölmüştür, eskiden EX evi su bastırmıştır, evi karaböcekler, karıncalar istila etmiştir.. Fakat bu sefer **darbe** olmuş ve heryerde...

Ve darbeyi dünyanın başka kıtasındaki biriden duyuyorum. Bu istihbarattan sonra artık adını bilmediğim İngiliz ekmek işçisinin adını **enişte** koydum ...

FEYSBUK DİLEKÇE ÖRNEĞİ

Ceren Mühür

Hareketler Dökümü:

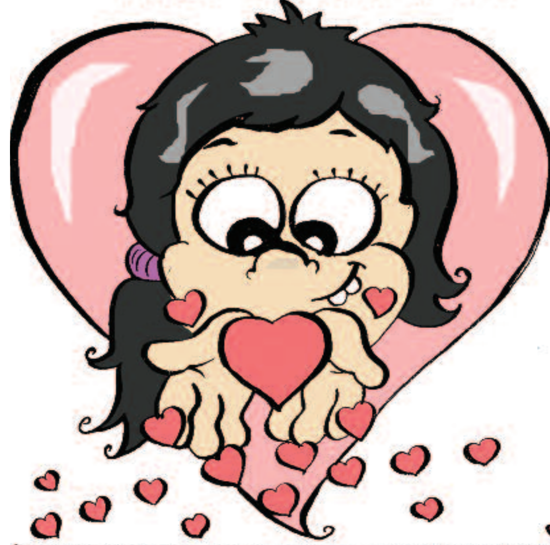
Durum çok ciddi. Yapmadığımız bir paylaşım yüzünden ceza almamak için. Jandarma bilişim suçları sosyal ağ bildirgesi çerçevesinde hesabım üzerinde bulunan verilerimin (IP, ayak fotoğrafı, atarlı söz, giderli şarkı, vatan sevgisi konulu kompozisyon, selfie, kebap fotoğrafı, kahve vs..) çarpıtma yolu ve yasadışı şekilde sahte kişilerce (sahtekarlar, dolandırıcılar, ayak fetişistleri, vatan hayinleri, demokrasi düşmanları, eski sevgililer, obezler, kahve tiryakileri) kullanılmasından ve doğabilecek tüm sıkıntı ve polemiklerden tabiki de feysbuk ve Mark Zakırberg sorumludur. Bu hesabımdan başka hesabım olmadığını belirtir, gereğinin yapılmasını arz ederim. Öptm, muck.. kib.

Ceren Mühür
17 Temmuz 2016, 20:26

FATİMA YILDIZERKAN

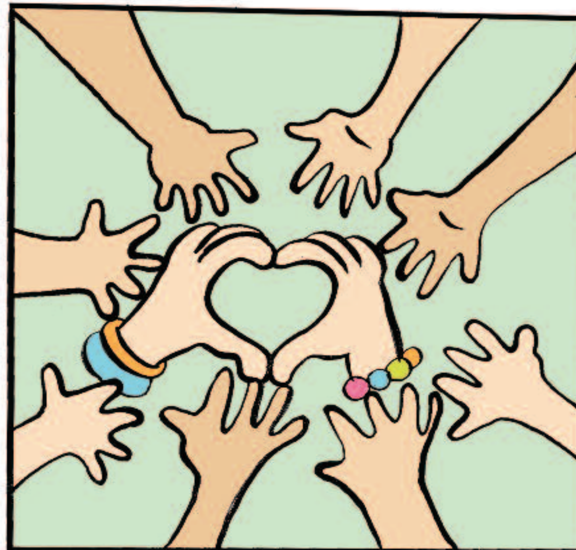
fatimayildizerkan@gmail.com
twitter/fatimayildiz

ARTIK HAYATIMA İYİLİĞİN VE SEVGİNİN YOL GÖSTERMESİNE İZİN VERECEĞİM.

HANIMEFENDİ BİRİ OLUP HERKESE KİBAR DAVRANACAĞIM.

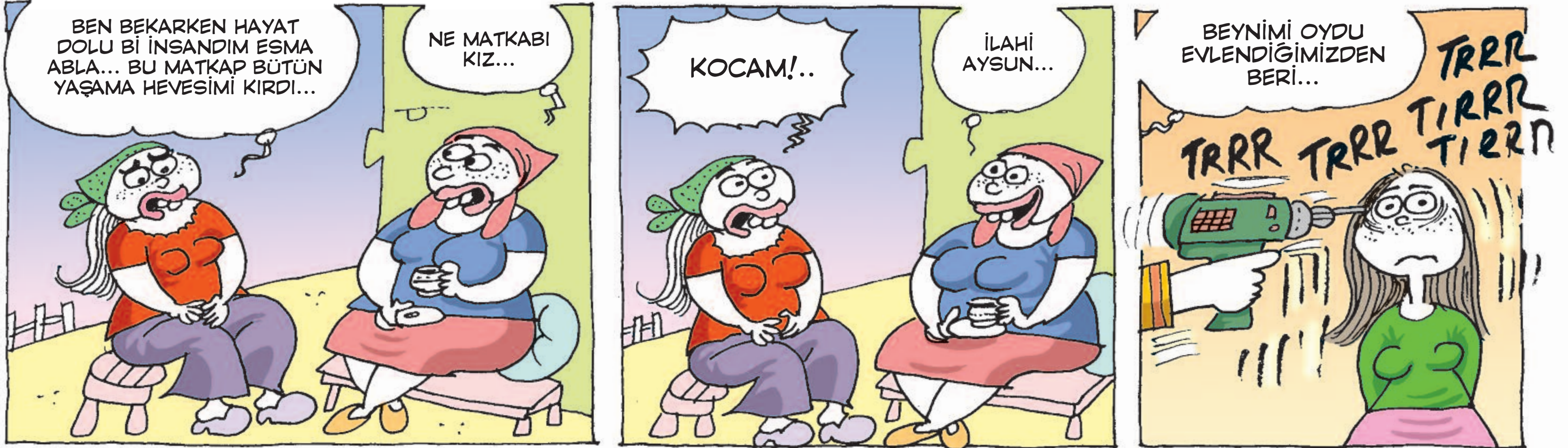
ARKADAŞLIK, YARDIMSEVERLİK VE KADİRŞİNASLIKLA GEÇİRECEĞİM KALAN FANİ ÖMRÜMÜ.

TIPKI CHUCK NORRİS GİBİ...

Matkap

feyhan güver

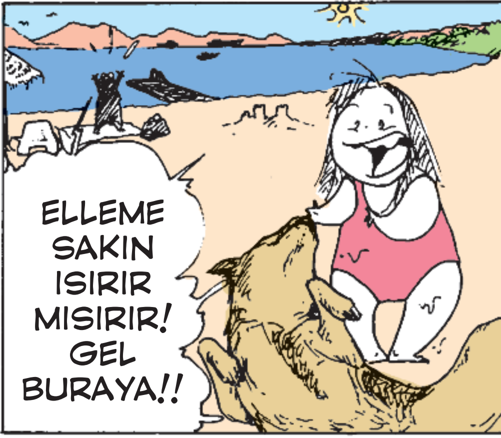

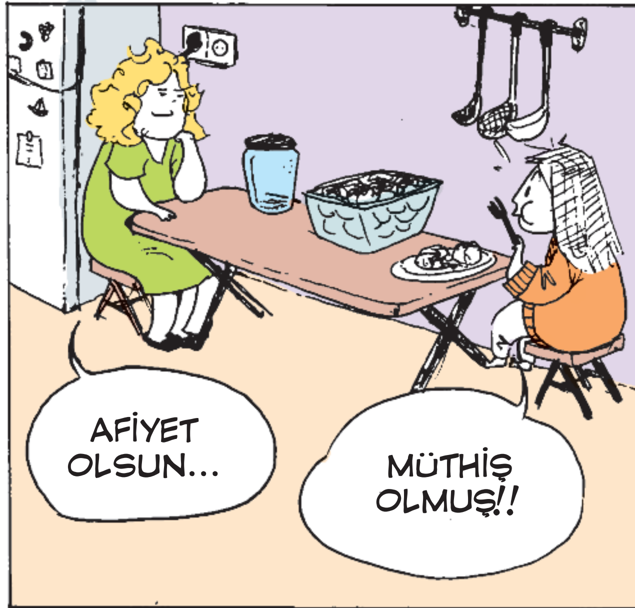
Bengisu Akyürek

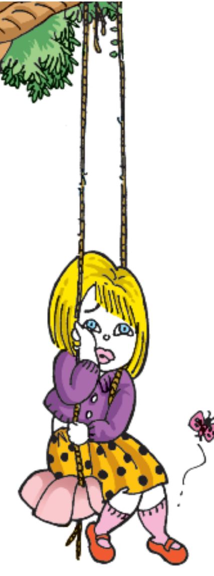

Elvida'nın çocukluğu neşeyle hüzün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır...

Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

Tüm satış noktalarında

Kız Hikayeleri ve Sinemor albümlerinin dijital versiyonları

'de

BAYAN YANI

2016-08
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Asiye Uludağ
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

AĞUSTOS sayısı ile bayiilerde

SİYASİ MİZAH GAZETESİ
yeniHarman
yeniharman.com.tr

EFSANE GERİ DÖNDÜ...

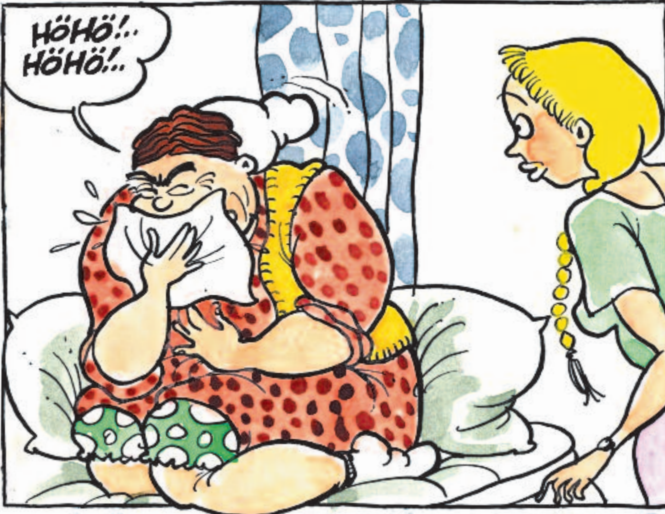
TÜPÇÜ

Ramize Erer

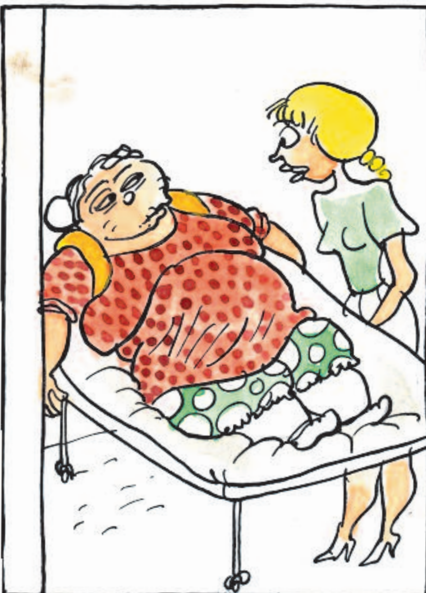

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

